

இலக்கியங்கள் பெண் வழிபாட்டின் பல்வற்றோ தகவல்களை விட்டுச் சென்றுள்ளது. பெண்ணே உலகத்தைப் படைத்தவள் என்ற கருத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. "மோடா" என்பது வயிறு என்று பொருள். எல்லோரையும் பற்றி வயிறு என்ற பொருளில் தாய் தயைவம் மோடி என்றழைக்கப்பட்டாள்³¹ (பெரும் பாணாற்றுப் படை நச்சினார்க்கினியர் உரை - 458), மடேடநேத்ரிவன (இராவண காண்டம் - 106), பெருமோட்டாக்கிழதன் (தனிப்பாடல்), பெருமோட்டாள் (தகடார் யாத்திரை)²² என்ற பெண் தயைவங்கள் ஆண் உறவின்றி கன்னியாகவே உலகத்தைப் படைத்தாள் என்ற கருத்து, பெண் தயைவ வழிபாட்டின் மூலம், பெண்; தலைமையின் முக்கியத்துவத்தைப் பறைசாற்றுகின்றது. இதையே தாயுமானவர்,

"அகிலாண்ட கோபிதன் அன்னையே
பின்னையும் கன்னியனெ மறைபேசும்..."²²

- என்ற பாடலும் சரி, திருவாரூர் புராணம் "உலக முழுதீன் பரெங்கள்னி..."²² என்ற வரிகளும் சரி, "யமுனை, கங்கை, சரஸ்வதி, காவேரி போன்ற பெண்ணின் பெயரிலான ஆறுகளும் சரி, கடல்கொள் செல்வி (அகநானூறு-370) கானமர் செல்வி (அகநானூறு-345) காடமர் செல்வி (மணிமகேலை-6.53, 18.115) நீர் நிலக் கடவுள்.¹³⁴ இதுபோன்ற பல பெண் தயைவ வழிபாடுகள் இலக்கியச் சான்றாக எம்முன் எஞ்சிக் கிடக்கின்றது. காட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு "காடாகாள், கானமர் செல்வி, காடாழிழாள், காடமர் செல்வி"³¹ போன்ற பெண் தயைவங்களை மக்கள் வழிபட்டனர். இங்கு காட்டின் சமீபிப்பை, காடமர் செல்வி என்று பெண்ணின் இளமைச் சமீபிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண் தயைவமாக வழிபட்டனர். இதன் மாற்றிய ஆணாதிக்மம், பெண் தயைவங்களை ஆண் தயைவத்துக்கு அடிமைப்படுத்துவது அவசியமாகியது.

இந்து மதம் உயிரின் தோற்றத்தை "ஜீவாத்மா, அழியாத ஒன்று, கட்டுவிட்டுப் பாய்வது ஆத்மா, அதனால் மனிதர்கள் பிறக்கின்றனர்"²³ என்று விளக்கிச் சொல்லுகின்றது. இந்திய மதம் சார்ந்த தத்துவவியலில் உலகம் தோன்றியது பற்றி பால் சார்ந்து இரு

Written by பி.இரயாகரன்

விளக்கங்கள் இருக்கின்றது. உலகை ஜகன் மாதா பெற்று எடுத்துத்ததாகவும், பிரமன் படதைத்ததாகவும் உள்ள புனைவுகள் பண்ணுவழிச் சமீகம், ஆண் வழிச் சமீகத்தின் இரு வேறுபட்ட படபைபு பற்றிய விளக்கங்கள் ஆகும்;. பார்ப்பனிய இந்து ஆதிக்கம் ஆண் வழிப்பட்ட போக்கில் பிரமனையும், சிறு வழிபாடுகள் தாய் வழிப்பட்ட போக்கில் ஜகன் மாதாவையும் குறிப்பிடுவதும், இன்று அவை ஆண் வழிப்பட்ட ஒற்றைப் போக்கில் மாறிச் செல்வதையும் நாம் காணமுடியும்.

உலகில் எந்த மதம் என்றாலும் விதிவிலக்கின்றி பண்ணை ஆணுக்குக் கீழ் நிலையில் வண்ப்பதைத் தவிர்க்கவில்லை. மதங்களும், அதன் கோட்பாடுகளும் தனியுடமை சமீகத்தின் பின்னால் உருவாகப்பட்டதால், ஒட்டுண்ணிகள் மதத்தை வதைத்து வாழ இருக்கும் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டியிருந்தது. எதுவெல்லாம் எதார்த்தமாகச் சமுதாயத்தின் போக்காக இருந்ததோ, அதை எல்லாம் அதன் பிளவுகளில் நியாயப்படுத்துதல் மதம் பின்பற்றவில்லை. இதில் தமது நலனையடைய சீர்திருத்தத்தைத் தான் மதங்கள் செய்தன. இருந்த மனிதப் பிளவுகளைப் பண்பாட்டுக் கலாச்சார ரீதியில் இறுக்கி அதைக் கடவுளின் பெயரில் மனிதமில்லையில் அறையும் வலைகளை மதம் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தது.

மனிதப் பிளவுகள் மனிதத்தூன்பத்தின் ஆதர்ச ஆகியது. இதனால் மனிதனின் அச்சம், கண்ணீர், இயலாமை, துயரங்களை வடிகால் இட்டு வளர்த்துத் தடுத்த மதமும், மதக் கோட்பாடுகளும் மனிதப் பிளவுகளைப் புறநிலையாக இட்டுக் காட்டின. இந்த வகையில் பண்ணின் தாழ்ந்த நிலையை நியாயப்படுத்தின. இந்த வளர்ச்சி என்பது சமீகமயமாகியபோது அக்காலத்திய இலக்கியங்கள் அனாதைதிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இது இருந்த ஆணாதிக் கச் சமீகத்தைச் சட்ட நெறி ஒழுங்குக்குள் நியாயப்படுத்தி, ஒழுக்கமாகப் புகட்டப்பட்டது. இதன் மீறாவது மதக் குற்றமாகக் கடவுளின் பெயரில் அடக்குமுறைகள் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. மத ஆதிக்கம் மீலம் நீடித்த சட்ட ஒழுங்குகள் பண்ணை வீட்டு ஜனம் மங்களாக, வளர்ப்பு நாய்களாக வாலாட்டக் கற்றுக் கொடுத்தது. இருந்தும் வீட்டு அதிகாரத்தையும் இழந்த பண்பாலியலை வழங்கும் ஒரு இயந்திரமாக, குழந்தையை வளர்க்கும் இயந்திரமாக, ஆணுக்குச் சவேசை செய்யும் வலைக் காரியாக மதங்கள் புகழ்ந்து பண்ணின் இழிவைப் புகழ்ச்சிக் குரியதாக மாற்றின. இதில் எந்த மதமும் விதிவிலக்கை வழங்கி விடவில்லை.

பண்ணை வழிச் சமீகத்தில் இருந்து ஆண்வழிச் சமீகத்தை உருவாக்கிய போது, பண்ணைவழிக் கடவுள்களுக்குக் கட்டாயமான திருமணத்தை ஆண் தயைவங்களுக்குப் பார்ப்பனர்கள் செய்வித்தனர். அதனேரேம பல மக்கள் கட்டிடத்தில் இருந்த ஆண் தயைவங்களை ஒரு ஆண் தயைவமாகக் காட்டி, அவற்றுக்குப் பல பெயர்களைக் கொடுத்தனர். பல தயைவங்களை ஒருதாரக் குடும்ப அமைப்பின் வடிவில்

உறவினராக் கினர். இதுதான் இன்று உருவாகியுள்ள இந்துமதக் குடும்பத்தின் வடிவமாகும். இந்துக் குடும்பத்தில் பணை தெய்வங்கள் தமது கடந்தகால மனைமையை இழந்தன. இன்றும் இந்தியாவில் சில பாகங்களில் இந்துப் பணை தெய்வ வழிபாட்டில் சில தவேதங்கள் எஞ்சியுள்ளன. "பிலிமாகா, புதுபுடிக், தார்சி, டோய், கொல்ல, கடாபா, கங்காதிகாரா, ஓக் காலு, காங்கா, வறந்தி, வறல்லிகர், ஓக்கலிகா, வறெலவ, வறொலயொ, இடிகா"11 போன்ற தவேதங்கள், இந்தப் பார்ப்பன ஒருதார மணத்துக்குச் சிக்கிக் கொள்ளவில்லை. இன்றும் அவை, "பச்சைவாழி அம்மன், அங்காளம்மன், பொறையாத் தா, பொன்னியம்மன், கங்கையம்மன், பிடாரி, குடிதாங்கி அம்மன், திரௌபதி அம்மன், கீ ப்பாஞ்ச அம்மன்"28 போன்ற பணை தெய்வங்களாகக் கிராமப்புறத்தில் எஞ்சிக் கிடக்கின்றனர்.

இந்து சமயத்தில் பரம்பாலும் எல்லாப் பணை தெய்வங்களும் சூதந்திரமானவெள;வறே மக்கள் கட்டத்தின் பணை வழிக் கடவுளாக இருந்தவர்களே. ஆணாதிக் கம் பணை களுக்கு மலே திணித்த கட்டாயத் திருமணத்தையே கடவுள்க்கும் பொதுவாக் கினர். பார்ப்பனர்கள் தமது ஆண் வழிக் கடவுள் மற்றும், உருவான ஆணாதிக் கக் கடவுள்களாகக் கட்டாயமான திருமணம் மற்றும் உறவு வழியடாக் இந்து மதத்தை ஆணாதிக் க ஒருதார மணவடிவில் உருவாக் கினர். அதனேரேம் திருமணம் புரியாத பணை கடவுள்களை மோசமான தெய்வங்களாகக் காட்டி மாற்றியதுடன், அவைகளைக் கிராமப்புற எல்லைக்கு ஆணாதிக் கச் சமீகம் துரத்தியடித்தது. அதனேரேம் கிராமப்புறத் தெய்வங்கள் ஆண் பாதுகாப்பை உள்ளடக்கியதாக் கி, ஆணாதிக் கச் சமீகத்தில் பணை தெய்வங்களை அடிமையாக் கினர்.

அனைவருக்கும் தெரிந்த உதாரணம் ஒன்றைப் பார்ப்போம்; சிவபெருமான உமாதவேயாராக் கிடையில் நடந்த வாக் குவாதத்ததைத் தொடர்ந்து அதில் முடிவின்றி நீ பித்ததால், நாட்டியத்தை ஆடுகின்றனர். நாட்டியத்தைச் சிவபெருமான தொடர் முடியாததால் திடீ ரென ஒருகாலபை பிடியிலும் மறுகாலவை விண்ணிலும் வதைத்து ஆடுகின்றார். இதில்தான் உமாதவேயார் காலதைத் திக் கி வதைத்து ஆடுவது, பண்ணின் ஒழுக் கமல்ல எனபதால் தோற்கின்றார். இங்கு ஏன் உமாதவேயார் காலதைத் திக் கிவதைத்து ஆடமுடியாது என்ற கேள்விக் கு, ஆணாதிக் க அமைப்பு பண்ணின் மீ தான் ஒழுக் கக் கோவையால் கட்டப்படுத்துகின்றது. ஏன் சிவபெருமான போட்டியைக் குழப்பி, அத்தும் நிக் காலமைலே நோக்கி வதைத்து, அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்கின்றார். இது அதர்மமான நடத்தையைல்லவா? ஒரே நிலையில் உமாதவேயாரோடு போட்டியிட் டு வெல்ல முடியாத நிலையில் தானே, அடுத்த கட்டத்தைச் சிவபெருமான தொடங்குகின்றார். வன்றது உமாதவேயார் அல்லவா! ஆணாதிக் க ஒழுக் கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அல்லவா, சிவபெருமானின் வற்றி ஏற்கப் படுகின்றது. ஆனால், ஆணாதிக் க அமைப்பு உமாதவேயார் வற்றியமை மறுக்கின்றது. ஆணாதிக் க அமைப்பில் தோற்ற உமாதவேயாரின் ஆணவத்தை அடக்க, சிவன் பல்லோகம் சின்று வாழ் சாபம் இடுகின்றார். அப்போதும் உமாதவேயாரின் துணையாக் முருகன் (மகன்) அனுப்பப் படுகின்றான்.

பெண் ஆணுக்கு அடங்கி பாதுகாப்புப் பெற்று வாழமுடியுமே ஒழிய, சூதந்திரமாக வாழும் உயிரல்ல எனப் பததைத் தான், ஆணாதிக் கக் கததை தனது சமீக இருப்பை நோக்கி புனநைந்து காட்டுகின்றது.

ஆண் லிங்க வழிபாடுகள் எல்லாம் இதில் இருந்து உருவாகின்றது. உமாதேவியாரின் பெண் உறுப்பில் தாங்கி நிற்கும் லிங்கத்தை நோக்கிய வழிபாடு எல்லாம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தி, ஆணைத் தாங்கி வாழ வளே டுகின்றது. இந்தியாவில் சில இடத்தில் காணப்படும் "கூபிதாங்கி அம்மன்" 28 பெண் உறுப்பால் ஆனவன். இது பெண் வழிபாட்டின் எச்சமாக இருக்கின்றது. இன்று அப்பெண் உறுப்பைப் பாவாடகைட்டி மறக்கின்ற போதே, ஆணாதிக் கப் பண்பாட்டின் வளிபாடாகின்றது. பின் அதற்கு ஆண் தயெ வக் கண்காணிப்பு என்று தொடரும் நடத்தைகள் எல்லாம், எப்படி ஆணாதிக் க மதமாகக் கடவுள்கள் சமுதாயத்தையொட்டி மாறிவந்ததைக் காட்டுகின்றது.

இந்து சமயத்தின் ஆதாரமான ரிக் வதேத்தில் பெண்ணைக் குறித்த ஆணாதிக் கம் "பிரகஸ்பதி உன்னை எனக்காகக் கொடுத்திருக்கின்றான்; நீ, நான் ஆகின்ற கணவனோடுச் சேர்ந்து சந்தானவாதியாக இருப்பாய். ஒரு நூறு சம்போகத்தின் ஆயுளை அனுபவித்துக் கொண்டு என்னுடைய அடிமையாக இருப்பாய்" 10 என்று பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை ரிக் வதேம் பறசாற்றுகின்றது. இந்து மதத்தின் அடிப்படையில் அதன் பின்னால் உள்ளோரின் கோட்பாடுகள் இவ்வையான். மலேம் "திரும்பித்திற்குப்பின் பெண் கணவனின் வீட்டிற்குச் செல்ல வளையியவள்" 10 என ரிக் வதேம் கருகின்றது. பெண் வழிச் சமீகத்தை மறுத்து ஆண் வழிச் சமீகத்தை மதம் மலம் இறுக்கும் ரிக் வதேம், தாய் வழி வீட்டில் இருந்து பெண்ணை அகற்றுவதைக் காட்டுகின்றது. இங்கு இந்த உபதசேங்கள் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தைச் சூட்டிக் காட்டுகின்றது. இந்த ரிக் வதேம் கி.மு 1200 ஆண்டுகளில் உருவாக் கப்பட்டது, கி.மு 600 களில் புதுப்பிக் கப்பட்ட நிலையில் பெண் வழிச் சமீகம் ஆணாதிக் கச் சமீகமாக வளர்ச்சி பெற்ற போராட்டத்தையே இந்த ரிக் வதேச் சூலோகங்கள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

பார்ப்பனிய இந்து மதம் ஆணாதிக் கத் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பு சார்ந்து, கடவுளான அடைய உருவாக்கிய தானங்களில் பெண்ணும் உள்ளடங்கியிருந்தாள். பத்து வகையான தானங்களை சத்திரியர்கள், வசியர்கள், சபுத்திரர்கள் கொடுப்பதன் மலம் மோட்சத்தை, புண்ணியத்தை, பண்பாட்டைப் பேணமுடியும் என்று கர்மப்புராணம் கருகின்றது. "1.துங்கம், 2.குதிரை, 3.திலா, 4.நாகம், 5.அடிமைப் பெண், 6.இரதம், 7.நிலம், 8.வீட்டு, 9.மகள், 10.பசு" 27 என்று கரோவதில், மகளும், அடிமைப் பெண்ணும்

ஆணாதிக் கத் தவேயை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்துப் பார்ப்பனியம் தானமாக் கியது. இது நடமைமுறையில் அமலில் இருந்ததற்கு நாயன்மார் வரலாறுகளும், இந்துப் புராணங்களும் நிறையவே ஆதாரங்களைத் தருகின்றது. இன்றைய சடங்குகள் அதன் தொடர்ச்சியாக இருப்பது வேடிக் கையான நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. திருமணத்தில் "கன்னிகாதானம்" கட்ட பார்ப்பனர்களின் உரிமை வழியாகத் தொடரும் ஒரு சடங்குதான்.

பெண்ணை அடிமையாகவே இந்து மதம் கருதுகின்றது. "உயர் சாதிப் பெண் கணவனிடம் நன்றியுள்ளவளாக இல்லாதிருந்தால் அவள் நாய்களால் விழுங்கப்பட வேண்டியவள் (நாய்க்கு உணவாகக் கப்படுபவள்). அவளைச் சோரம் இழைத்தவன் காய்ச்சிய இரும்புக் கட்பிலில் கிடத்திக் கொல்லவேண்டும்"27 என்று மனுநீதி 374, 375 குறிப்பிடுகின்றது. அதனேரேமீதம் சாதிப் பெண்ணைக் குறித்து மனுநீதி (11-178 இல்) "ஒரு பிராமணன் காம இச்சைத் தீர்த்துப் பெண்ணோடு உறவு கொள்ளலாம். ஆனால், அதன் விளைவாக குழந்தை பிறந்துவிட்டால் அத்தகைய குழந்தை உயிரோடு இருந்தாலும் பிணம் போன்றதே" அத்துடன் அக்குழந்தை தந்தையின் சாதிக்கு ஏழு தலமைறுகைக்குப் பின் உயர்த்தப்பட முடியும் என்ற மோசடியுடன் கட்டிய சதி நிர்வாணமாகின்றது. இங்குச் சாதிப் பெண்களின் அடிமைத்தனம், வம்பாட்டித்தனம், இணங்கிப் போகும் அடிமைத்தனத்தையே இந்துமதம் ஆணாதிக் கம் சார்ந்து சமீகப் பண்பாக்கியது. இந்து மதம் பெண்கள் மலே குறிப்பிட்ட சில வன்முறைகளைக் கையாண்டது.

தவேதாசி பிரதா என்ற சடங்கின் மூலம் கடவுளுக்குப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து வைப்பதன் மூலம், கோயில் விபச்சாரிகளை உருவாக்கியது.

சதிபிராரா என்ற சடங்கின் மூலம் கணவனின் சிதையில் பெண் ஏற வகைக்கப்பட்டாள். பெண் மறுத்தபோது பலாத்காரமாகத் தள்ளி எறியப்பட்டினர்.

கங்கா பிரவர் என்ற சடங்கின் மூலம் குழந்தை இல்லாத பெண்கள் கங்கையில் நீராடியதுடன், மூதல் குழந்தையைக் கங்கை நீருக்குப் பலிகொடுத்தனர்.

நரவதா என்ற சடங்கின் மூலம் ஒரு குழந்தையின் நலனுக்காக, ஏழைக் குழந்தைகள் அல்லது அநாதைக் குழந்தைகளைப் பிடித்து வந்து தவேதையைக் குப்பலி கொடுத்தனர்.

கனியவதா என்ற சடங்கில் இராஜபுத்திரர்கள் தமது பணைக் குழந்தைக்குத் திருமணம் செய்யும் போது, உறவினர்க்கு முன் மண்பிடிட்டு வணங்குவேண்டும் என்பதால், இராஜபுத்திரர்கள் தமது பணைக் குழந்தைகளைக் கொன்றனர். இது போன்று காலத்தால் அழிந்தும், அழியாததுமான பல நூறு காட்டுமிராண்டிச் சடங்குகள், 2000 விரதங்கள், அது சார்ந்த தானங்கள் என நீண்டது, இந்துமதம் காட்டுமிராண்டித்தனமாக உள்ளது.

பெண்ணின் நிலை பற்றி, "சிவனும் சூரியனும் உன்னுடைய கரங்களைப் பிடித்திருக்கின்றனர். அதனால் நீ தர்மபுரவமாக என் மனைவியாய் இருக்கின்றாய். நான் உன் கணவனாகவும் இருக்கின்றேன்;"¹⁰ என்பதன் மூலம் மதத்தின் பெயரில் இந்து மதம் பெண்ணை இழிவுக்குள்ளாக்குகின்றது. பெண் ஆணின் கரத்தைப் பிடித்திருக்கவில்லை, ஆணே பிடித்திருப்பதன் மூலம் பெண் ஓடிவிடாது சிறைப்பிடிப்பதையே காட்டுகின்றது.

இன்று சிவசேனை முதல் இந்திய பாரதிய ஜனதா கட்சி ஈறாக இந்து மதச் சிவில் சட்டத்தை இந்து மக்கள் மீது திணித்து பாசிசக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை அமூல் செய்வது துடிகின்றனர். இந்த இந்துச் சட்டம் என்பது பாரப்பனியத்தின் ஆதாரமான மனுவின் சட்டமே. இந்த மனுவின் ஆணாதிகமம் பெண்ணை அன்றில் இருந்து அடிமைப்படுத்துதலையும், இன்று இந்து இராஜஜியத்தில் பெண்ணையும் அவள் வனென்ற உரிமையையும் தாழ்த்தத் துடிகின்ற ஆணாதிகக் கோட்பாடுகளை மலேலே ஆராய்ந்துள்ளனே, பார்க்க.

பெண்கள் குறித்து இந்து சமயத்தின் பல்வற்று இலக்கியங்கள், வரலாறுகள், மத ஆவணங்கள் எப்படி அடிமைப்படுத்தி இழிவுபடுத்தின என்பதைத் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

ரிக் வேதம் 8.3.17 இல், "பெண்கள் நிலையற்ற புத்தி படதைத் தவர்கள். அவர்கள் நம்பத்தகாதவர்கள்"³² என்ற கஹ்ரினின் பின் பெண்கள் பற்றிய ஆணாதிகத்தின் நிலை இன்றுவரை மாறிவிடவில்லை. பெண்கள் உறுதியற்றவர்கள், நரேமையற்றவர்கள் என்ற பழிப்புரை ஆணாதிகத்தின் அதிகாரத் திமிராகும். பெண்களைச் சமீகத்தில் இருந்து நசுக்க, அவர்கள் சமீக இயக்கத்தில் பங்கு கொள்வதைத் தடுக்க இந்த நிபந்தனை அடிப்படையானதாகின்றது. பெண் பிடிப்படியாக ஆணாதிகக் பண்பாட்டு வடிவமாக

மாற்றப்பட்டாள். தொடர்ந்து ரிக் வதேம் 10.95.10 இல், "பெண்கள் நட்பு நீதித்தலல், அவர்கள் கழுவைப் புவியின் தன்மையுடையவர்கள்"32 என்ற கற்று பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ முடியாத தனிமனித வாதுங்களின் மையம் என்கிறது ரிக் வதேம். ஆண்களின் தனிச் சொத்துரிமையும், அதனால் ஏற்பட்ட தனிமையின் மையவாதத்தையும் திருப்பி பெண்கள் மீது அள்ளி வீசி விடுவதே இவ்வை. அத்துடன் கழுவைப் புவி என்றதன் மூலம் ஆண்களைப் புவியாக உருவகமாக கியதன் மூலம் பெண்கள் இழிவுபட்டுத் தப்படுகின்றனர். பெண்களின் ஒன்று சேர்ந்த செயல் மற்றும் அவர்களின் போராட்டம் போன்றவற்றை மறுக்க, அதை நட்புக்குப் பங்கமானதன் குறியீடாகவும், அதனேரேம் அவை கழுவைப் புவிக் கு ஒத்ததாகவும் காட்டிச் சிறுமைப்படுத்திய ஆணாதிக்கத்தின் கொச்சைத்தனங்கள் தான் இவ்வை.

மலேமும் ரிக் வதேத்தில் 4.17.16 இல், "இந்திரன், நாம் விரும்பும் மனவிகளாகக் கொடுப்பவன்," 5.31.3 இல், "இந்திரா! உன்னை விட மலோனவன் வேறு யாருமில்லை, ஏனெனில் மனவியில் லாதவருக்கு மனவிகளை - காதல் கிழத்திகளைத் தருகிறாய்"32 என்று இந்திரன் என்ற பார்ப்பானை வணங்கும் இந்த விதியில் பெண் ஒரு பொருளாக ஆண் இனம் காண்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்து மதத்தில் பெண்ணைக் குறித்துக் காட்டும் பொருள் பற்றிய மதிப்பீட்டைக் கு எதிரான போராட்டமின்றி பெண் விடுதலையடைய முடியாது. பொருட்களைப் பற்றி மனித மதிப்பீட்டை மாற்றாது, பெண் என்ற பொருளைப் பற்றிய மனிதச் செயற்பாட்டையும் மாற்றமுடியாது.

அத்துடன் இந்துச் சமீபத்திரம் பெண்ணை ஆணின் போகத்துக்குரிய படபைப்பாக இந்திரன் படதைதான் என்று கற்றுவதன் மூலம் பெண் பாலியல் பண்டமாகின்றாள். அத்துடன் யுத்தங்களில் வென்று வரும் வீரனுக்குப் பெண்கள் பரிசளிக்கப்பட்டதுடன், பெண்கள் பலாத்காரமாக அவர்களின் குடும்பத்தில் இருந்த மற்றைய பொருட்களுடன் சேர்த்துச் சமீபயாடப்பட்டாள். இதற்கு வதேங்களில் நிறையவே ஆதாரங்கள் உள்ளன. இங்கும் பெண் பண்டத்துடன் பண்டமாகக் கவரவும், கற்பழிக்கவும் இருந்த உரிமையை இந்து மதம் அங்கீகரித்தது. பெண் ஒரு உயிருள்ள மனுசி என்பதை மறுத்த இந்து ஆணாதிக்கம், பெண்களின் உணர்வுகளை என்றும் மதித்ததில்லை, மதிக் கப் போவதுமில்லை.

போர் வீரர்களின் வெற்றியைப் பறசாற்ற ரிக் வதேத்தில் 8.48.88 இல், "ஸ்திரீகள் அலங்காரம் செய்யப்பட்டு வெற்றி வீரர்கள் தங்கியிருக்கும் முகாமுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள்"32 என்று கற்றும் போதே யுத்தத்தின் ஆர்வத்தை, கொடும்மையை எமக்குக் காட்டுகின்றது. இன்று உலகு எங்கும் யுத்தத்தில் பெண்கள் சமீபயாடப்படுவதும், யுத்தத்தின் முன்னும் பின்னும் பெண்களை ஆண்களுக்கு விநியோகிப்பதும் காணமுடிகின்றது. சிங்கள இனவெறி அரசு இனவாத இராணுவத்துக்கு எல்லைப்பற்ற பெண்களையும், ஏழைப் பெண்களையும் விபச்சார வாடகைக் கலிகளாக

மாற்றிப் பணிபுரியவதைத் ததனை எல்லா எல்லைப் புறமும்
காட்டுகின்றது.

யுத்தத்தில் பெண்கள் பகடகைக் காயாகவும், அவள் சிறையாடப்படவும் கட்டியநிலையில்
தான் யுத்தத்தை ஓடுக்கும் வர்க்கம் கட்டியமகைக்கின்றது. பெண்கள் யுத்தத்தில்
ஊக்கத்தகைக் கொடுக்க கட்டிய பண்டமாகின்றனர். அதனேரேம் அப்பெண்களை
ஆக்கிரமிப்பாளன் கற்பழிக்கும் உரிமையை வறே சுவீ கரித்துக் கொள்கின்றான்.
இதற்குப் பெண்கள் எதிர்ப்புது என்பது சமீகத்துக்கு எதிரான குற்றமாகக்
காட்டப்பட்டது. பெண்களின் உணர்வுகள், உரிமைகளை ஓவ்வொரு யுத்த
ஆக்கிரமிப்பும் மலேமும் அடக்கியதாகவே வரலாறு காட்டுகின்றது. ஓவ்வொரு
விடுதலைப் போராட்டமும் பெண்ணைச் சிலநேரத்தில் விடுவித்தும், சிலநேரத்தில்
மோசமான அடக்குமுறையையும் கட்ட கையாண்டுள்ளது. விடுதலை என்பது அதன்
இலட்சியத்தின் வழியில் மக்களின் அணிதிரட்டலுக்கு உட்பட்டதாக
எல்லைப்படுத்துதியது.

பெண்களை ஆண்களின் சொத்தாகக் கருதிய ஆணாதிக் கரிக் வதேம் அதை எப்படி
பெண்கள் மீது அடக்கி ஆண்டதுடன், அதை நாட்டின் பாதுகாப்புடன்
உவமையாக்கினர் எனப் பார்ப்போம்;. ரிக் வதேம் 7.2.63 இல், "பொதுவான கணவன்
ஒருவன் தன் காதல் கிழத்திகளை வதைத் திருப்பதுபோல், தான் கைப்பற்றிய
கோட்டைகளைப் பத்திரமாக வதைத்துக் கொள்ள வணேடும்."32 இதேபோல் தர்மநீதி
என்ற நல்லை எழுதிய யக்ஞவல்கியர் பெண்பற்றிக் குறிப்பிடுவதைப் பார்ப்போம்.
"உடமைகளில் ஒன்றான பெண்களை மனிதன் கொள்ள வணேடும்;"32 "மீன்று
பொருட்களை அதாவது செல்வத்தை, புஸ்தகங்களை, பெண்களை வறேொருவன்
ஆதிக்கத்தில் விட்டுவதைக் காதே"32 என்று பெண்ணை ஆணின் உடமையாக்கி அதை
நியாயப்படுத்துதிய அடக்குமுறையைக் காட்டுகின்றது. பொருள், கல்வி, பெண் வறேபாட
இன்றி சொத்தாக மதிப்பிடும் தனிச் சொத்துரிமை பெண்ணை மனுசியாக மதித்ததில்லை.
பெண் செல்வங்களில் ஒன்றாக மாற்றியதையும், அவள் ஆணின் தனிச் சொத்துரிமையின்
ஒரு அங்கமாக இருக்க நிர்ப்பந்தத்தும், பெண்ணை அடக்கி ஆளாகக் கட்டிய ஒரு வீட்டு
நாயாக வளர்க்க ஆண்கற்றுக் கொள்ளும் உரிமையை நியாயப்படுத்துவதே, இந்து
ஓழுக்கந்நிலைகள் மற்றும் மதந்நிலை விளக்கங்கள்.

இதனை மலேமும் ஆராய்வோம்;. பீஷ்மர், "வதே சாஸ்திரிகட்டளைப்படி புருஷர்கள்
தங்கள் மனைவிகளை, பரிவீகப் புண்ணியத்தினாலோ அல்லது தயிவச்
சங்கற்பத்தாலோ தானடைந்த பொருளாகவே கருத வணேடும்."32 ஆண் அடையும் தனிச்
சொத்துரிமையில் பெண் ஒரு அங்கம் தான் என்பதைத் தனிச் சொத்துரிமை வளர்ந்து
வந்த காலத்தில் எடுத்துயம்பப்பட்டது. அத்துடன் பெண்ணைச் சமீகத்தின்
முன் மாதிரியான மரியாதைக் குரியவளாகக் கருதிய சமீகத்தனை மாற்ற இவ்விதிகள்,

கொள்கைகள், விளக்கங்கள் அவசியமாகியதனை வறோ இது நிறுவுகின்றது. சமுதாயம் இதற்குப் புறம்பான வழியில் இருந்து வந்ததையும், இதற்குப் புறம்பான போராட்டத்தையும் கொண்டிருந்த மனித வரலாற்றில் பணை மீதான அடக்கமுறையைப் புராணங்கள் மீலம், மதம் மீலம் அடக்கி ஆண்ட வரலாற்றை இவ்வகாட்டுகின்றன.

அத்துடன் பண்ணின் இடத்தை அடையாளம் காட்டிய மதக் கோட்பாட்டாளர்கள், அவளாகக் கண்டமையாக அபிமவைலே, அதன் கடமை, சமீகத்தில் அவளின் நிலைபற்றி குறிப்பிடுவதைப் பார்ப்போம். அதர்வனவதேம் 14.1.52 இல், "மலேம அவள் (கணவனால) அவனுடைய போஷ்யா அல்லது அபிமகீழ்ப்பட்டவள் என்று அழைக்கப்பட்டவள்." 32 "உபநிடதத்தில் மனிதனுக்கு இன்பத்தை அளிக்கவே, காமவடேகையைத் தணிக்கவே பணைகள் பிறந்திருக்கிறார்கள்." 32 "மனிதன் தனக்கு உதவிக்காக நீண்டநாள் கஷ்டப்பட்டான். கட்சியாகத் தன்னுடைய இச்சகைகளைப் பரித்திசெய்யக்கூடிய, தனக்கு எல்லா இன்பத்தையும் தரக்கூடிய ஒன்றை மனவை என்ற உருவத்தில் பெற்றான்." 32 பணை போகத்தின் இடமாகவும், மனிதனுக்குப் படகைக் கட்டப் பொருளாகவும் கருதும் பார்ப்பனிய இந்த தர்மம் பண்ணை மனுசியாகவே மதிக்கவில்லை. ஆணின் உதவியாளாகப் பண்ணை நிலைநிறுத்தி, ஆணின் கஷ்டத்தைப் போக்கும் ஒன்றாகவே மனவை உருவத்தில் ஆண்பெற்றான் என்ற விளக்கம் ஆணின் மனையைப் போற்றிப் பண்ணைச் சிறுமனைப் படுத்துகின்றது. ஏதோ ஆண்தான் சமீகத்தைக் கட்டியதைத் ததாகவும், பணை அதற்கு இடையில் வந்து உதவியதாகவும் கருவதன் மீலம் பண்ணின் உழைப்பு மற்றும் கண்டிப்பை மறுப்பதில் தான் ஆணாதிக் கம் தனது கிருக்குத் தனத்தை நிறுவியது. பண்ணை அபிமையாக விளக்கிய அதநேரம், கழந்தை பெறும் இயந்திரமாக, அதிகாரப்பர்வ மனவையின் வலையைக் காரியாக, அதிகாரப்பர்வமற்ற மனவையாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆணின் காமத்தைத் தணிக்கவும் ஒரு ஊடகமாகவே கருதிய இந்துப் பார்ப்பனியம் பண்ணின் காமத்தை இட்டும், அவர்களின் உணர்ச்சியையிட்டும் கவலைப்படவில்லை. மாறாகப் பண்ணின் காம உணர்ச்சியை மறுத்து பண்ணை மனரீதியாக மனநோயாளியாக கினர். இந்த மனநோயாளிகளின் அத்துமீறல்களைத் தடுக்க பணை மீதான இரும்புப் பிடியிலான ஆணாதிக் க ஒழுக்கம், சட்டம் பண்ணைக் கதறியது. அத்துடன் பண்ணைக் கொச்சைப் படுத்தியது. அதைப் பார்ப்போம்.

மகாபாரதம் அனுஷானம் 28,12,25,29 இல், "பண்ணையப் பிறப்பதை விட கெட்டபிறப்பு வறோ எதுவுமில்லை. - எல்லா கடுகளுக்கும் வரே பணைகளே! - எவ்வளவு விறகினாலும் நெருப்பு திருப்தி அடவையில்லை. ஆறுகள் கொண்டுவரும் எந்த அளவு நீரினாலும் கடலுக்கு ஆசைதீருவதில்லை. எவ்வளவு பிராணிகளைக் கொன்றாலும் கொலையாளன் சமாதானம் அடவையில்லை. இதுபோல் பணைகள் எவ்வளவு ஆண்களாலும் திருப்தியடைந்து விடமாட்டார்கள். - நாச காலன், ஊழிக்காற்று, பாதாளக் கடவுளாகிய எமன், இடவிடாமல் நெருப்பைக் கக்குகின்ற அக்கினி, ஊற்றுவாய், சவரக்கத்தியின் கர்ம, கொடிய விஷம், பாம்புகள், நெருப்பு ஆகியவைகள் ஒன்று சேர்ந்தால் எத்தனை கட்டை விளைவிக் கக் கூடியதாகுமோ அத்தன்மை உடையவர்கள்

பெண்கள் "32 என்றும் மகாபாரதம் பெண்கள் பற்றிக் கஹுகின்றது.

பெண்களின் பிறப்பை ஒரு கவேலமான படபைப்பாகக் காட்டும் ஆணாதிக்கம் சமீகத்தின் அனைத்துக் கட்டுகளாகும் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. தனிச் சொத்துரிமை வடிவில் மனிதர்களின் வாழ்க்கையைத் தனிமனிதர்களின் நலனில் இருந்து சிலருக்காக மாற்றியபோதுதான் ஆணாதிக்கம் சமீகத்தின் கட்டுகளாகக் கான மஹிமையாகியது. பெண்களின் தாய் வழி உரிமையைத் தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சியில் பதிப்பியாகப் பறித்தெடுத்த ஆணாதிக்கம், பெண்ணை இழிநிலைக்குத் தள்ளியதுடன், அதை நிரந்தரமாகப் பெண்ணின் பிறப்பு முதல் அனைத்தையும் கவேலப்படுத்தியுள்ளது. பெண்களின் பாலியல் தவேயைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆணாதிக்கத்தின் சூயத்திருப்தி போக்கால், பெண் அதிர்வுற்று அத்துமீறி பாலியல் பரித்தியை அடைய முயல்வதை ஆணாதிக்கம் கொடூரமான வகையில் இழிவுபடுத்தப் பின்நிற்கவில்லை.

அத்துடன் பலதாரமணத்தில் பெண்ணுக்கு இருந்த பாலியல் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்த, பெண்ணின் பாலியல் உரிமையை ஒருதாரமணத்தில் நிலைநிறுத்த, பெண்ணின் பாலியல் நாட்டத்தையே இழிவுபடுத்துகின்றது. ஆண்களின் அடங்காத பாலியல் வடேகை, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கட்டும் பல்லையின் அத்துமீறும் ஆண் பலதாரமணத்தில் இருந்தபடியே, ஒருதாரமணத்தைக் கடைபிடிக்க மறுப்பதாகப் பெண்கள் மீது குற்றம் சாட்டிக் கவேலப்படுத்துகின்றனர். அத்துடன் பெண்கள் பற்றி எவ்வளவு கவேலமாக உவமைப்படுத்தித் திட்டமுடியுமோ அந்தளவுக்கு ஆணாதிக்கம் பெண்ணை இழிவுசெய்கின்றது. மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசக் கற்பனையைக் கதைகள் மஹிமம் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பாதையை மீளக் கட்டியமைக்க முயலும் முயற்சியில் மதவாத அரசியல் அமைப்புகள் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளன. அங்கு பெண்கள் பற்றிய பார்வை இதனைவிட மேலான நிலையில் இருந்து விடப் போவதில்லை. பெண் பற்றி உரிமைகளை இழப்பதற்கான பாதையில் இவையே உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

தொடர்ந்து மகாபாரதம் அனுஷன் பர்வதம் 39.8 இல், "அதாவது பெண்களின் அறிவு, கண்டுபிடிக்க முடியாத ஆழமானது அல்லது தந்திரமுள்ளது." 49.22 இல், "பெண்ணை விட பாவகரமான பிராணி வேறு இல்லை. பெண் எரிகின்ற நெருப்பு போன்றவள். பெண் மாய்க்கை, வஞ்சகக் குணமுள்ளவள். சவரக் கத்தியின் கர்மையான பதம் போன்றவள். இவையே எல்லாம் உண்மையாகவே ஒரு பெண்ணின் தன்மையில் இருக்கின்றன. 43.23 இல், பெண்கள் பயங்கரமானவர்கள். கொடிய சக்திகளை உடையவர்கள்; தங்களாகப் போக இன்பத்தையே அளிக்கிறவர்களிடத்தில் தவிர வேறு யாரையும் அவர்கள் நேசிக்க மாட்டார்கள், விரும்ப மாட்டார்கள். 43.24 இல், உயிரைக் கொல்லும் அதர்வன் மந்திரங்களை ஒத்தவர்கள் பெண்கள். ஒருவனுடன் கட்டி வாழ ஒத்துக்கொண்டாலும் பின்னர் மற்றவர்களுடன் கட்டிக்கொண்டு, முன்னவனை விட்டுப் பிரியவும் தயாராகவாழ்ந்துபார்க்க. 43.24 இல், அவர்கள் ஒரு ஆணைக் கொண்டு எப்போதும்

திரும்பு தியடையமாட்டார்கள். 43.24 இல், "ஆண்கள் அவர்களான நேசமாகக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களிடம் பொறாமையுடன் கட்டிய நல்ல தன்மையை ஒன்றுமில்லை. அவர்களிடம் தொடர்பு இல்லாமலே, உண்மையான அன்பு வகை காமல் போகத் துக்கமாக மாதிரி ஆண்கள் பெண்களின் சம்பந்தத்தை வகைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் படிக்கு இல்லாமல் வேறுவிதமாக ஒருவன் பெண்ணிடம் நம்பிக்கை வகைத்துக் கொண்டால் அவன் நிச்சயமாக அழிந்து போவான்."32

பெண்ணை ஆண் தனது பாலியல் துவேகைக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய ஓர் இயந்திரமே என்று இந்துப் பாரம்பரியம் கருதுகின்றது. இந்து தர்மம் தனது தர்மத்தில் பெண்ணை ஜடமாக அணுகுகின்றது. மற்ற மிருகத்தில் கருணை காட்டுவதுபோல நடிக் கும் இந்து மதம், பெண்கள் விடயத்தில் கருணையைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாகப் பெண்ணை இயந்திரமான வேலைக் காரியாகக் காட்டுவதும், ஆணின் ஒருதலைப்பட்சமான பாலியல் இன்பத்துக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய உருவமாகக் காண்கின்றது. பெண்ணின் அறிவதைத் தந்திரத்தின் சதியாகக் காண்பதும், அதன் மீதான ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஆழமான தந்திரமாகக் காண்கின்றது.

வியட்நாம் மீதான அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பின் போது வியட்நாம் மக்களின் தந்திரமான யுத்தத்தைக் காட்டுமிராண்டித் தனமாகக் கண்டதுபோல, ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் எதிர்ப்பை ஆழமானதும் தந்திரமானதுமாகத் திறுதுகின்றது. அத்துடன் அவளான வஞ்சகத்தின் வடிவமாகவும், பாலியலில் தான் விரும்பியவனைத் தவிர பிற ஆண்களுக்குச் சூதந்திரமாக விட்டுக் கொடுக்க மறுப்பதாகவும் திறுதுகின்றது. தான் விரும்பியவனுடன் உடன் புணரவும், தவையெனின் பிரிந்து செல்லவும் தயாரான ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் போராட்டம் கொச்சையுடைய தப்புகின்றது. இதன் மூலம் தான் இன்றைய அடக்குமுறை ஆணாதிக் கம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. பெண் தான் நேசிப்பவனுடன் வாழவும், தவையெனின் பிரிந்து சென்ற அன்றைய வரலாற்றின்கை காட்டும் இந்த அவதூறு ஆதாரங்கள், பெண் கடந்த காலத்தில் பெண்ணுரிமையைப் பெற்று இருந்ததை நிறுவுகின்றது. இதன் மீதான அவதூறும், பெண்ணின் திரும்பி ஒரு ஆணிடம் சாத்தியமில்லை என்றதன் மூலம், பெண்ணைக் கொச்சையுடைய பெண்ணை விலங்கிட்ட ஆணாதிக் கமே, தான் ஒரு பெண்ணிடம் திரும்பு தியடையாது, பல பெண்களை நாடும் பலதார மணத்தை இன்றுவரை விட்டுக் கொடுத்துவிடவில்லை. பெண்ணிடம் எதுவும் இல்லை. அவர்களிடம் கருணையில்லை. அவர்களிடம் அன்பு வகைதல் கூடாது என ஆண்களை எச்சரிக்கும் இந்து தர்மங்கள் அதன் மீறுபவன் அழிந்து போவான் என்று சாபம் இட்டு, இதற்கு எதிராக ஆண்களை மிரட்டி, ஆணாதிக் கத்தைப் பணியவைத்து, நிறுவினது.

மனு இதன் 9.15 இல், "எல்லா மனிதர்களும் கடவுளர்களாக இருந்ததைக் கண்டு தவிரகள் பயந்து பாட்டனிடம் சென்றார்கள். பாட்டன் இவர்கள் மனதிலுள்ளதை

அறிந்து, மனிதர்களின் வீழ்ச்சிக்காகப் பணைகளைச் சிருஷ்டி செய்தார். ஆகவே, பணைகள் மனிதச் சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சிக்காகப் பிறந்தவர்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. பணைகள் உறுதியான பலம் இல்லாதவர்களாதலால் அவர்கள் நிலையற்ற - ஸ்திரமற்றவர்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வூலகில் அவர்களை எவ்வளவு பாதுகாப்பாடும் வதைத் திருந்தாலும், அவர்களுக்கு ஆண்களிடமுள்ள ஆசையினாலும், அவர்களது நிலையற்ற தன்மையாலும் இயற்கையாகவே அவர்களுக்கு உள்ளமில்லாததாலும், தங்கள் கணவர்களிடம் விசுவாசமற்றவர்களாய் இருப்பார்கள்."32

எல்லோரும் மனிதர்களாக வாழவும், எல்லோரும் தமது தவேகைக்கு ஏற்ப வாழ்வதையும் மறுத்த இந்து தர்மம் பண்ணை இழிநிலைக்குத் தள்ளியதைப் புராணங்கள் மலம் நியாயப்படுத்துகின்றன. தவேர்கள் என்ற பார்ப்பனர்கள் சாதி வடிவத்தை உருவாக்கி, அதில் பணைகளை இழிநிலைக்குத் தள்ளிய, தனிச்சொத்துரிமையின் பிரதிநிதிகளான பார்ப்பனர்களின் கனவடைப் பணைகளின் வீழ்ச்சியுடன் நிறைவாகக் கப்பட்டது. பணைகள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் வாழ்ந்ததையும், அவர்கள் வீழ்ச்சிக்காகப் பிறந்ததாகவும் பார்ப்பனியப் புணுகுகளுடன் ஆணாதிகம் நிறுவப்பட்டது. பணைகளின் வாழ்வு அந்தஸ்து பறிக் கப்பட்டதைப் புராண இலக்கியங்கள் ஒத்துக்கொள்வதை வறே இது நிறுவுகின்றது. இந்த வீழ்ச்சிக்குப் பணைகள் பலம் இல்லாதது தான் காரணம் என்று விளக்கம் க்றப்பட்டது.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டி, உபரியை ஆண் திரட்டத் தொடங்கிய போது பணை அங்கு பலவீனமான ஜீவன் ஆக்கப்பட்டாள். பணைகள் வீட்டிலும் விவசாயத்திலும் தங்கியிருக்க, ஆண் பண்ணை விட அதிக உணவாக இறசைச் சியை உண்ணத் தொடங்கி, இறசைச் சியை வட்டையாட ஆயுதங்களை உருவாக்கியதைத் தொடர்ந்து அவன் உயிர்கள் மீதான அழிப்புக் கண்ணோட்டத்தைப் பற்றதுடன், பண்ணைவிட அதிக பலம் பற்றான். குரங்கு மனிதக் குரங்கு காகவும், பின்னால் மனிதனாகவும் மாறிவந்த காலக் கட்டத்தில், மனிதன் நிலையாக வாழத் தொடங்கும் முன்பு, நிலத்தில் வாழத் துவங்கியபோதே விலங்குகளுக்கு எதிரான தற்காப்பு யுத்தம் அபிப்படியான நிபந்தனையாக இருந்தது. இந்தத் தற்காப்பில் கொல்லப்பட்ட மிருகங்கள் மனிதனின் புதிய உணவாகின. இந்தத் தற்காப்பில் பலம் பற்றப்போது தாக்குதல் நிலைக்கு மாறி இறசைச் சி பிரதான உணவாகியது.

பணை குழந்தைகளின் தற்காப்பு கருதி, நிலையாகத் தங்கி, பாதுகாப்பை உறுதி செய்யாதபோது, பணைகள் முக்கியமான திருப்பமாகத் தாவர உற்பத்தியைக் கண்டுகிட்டுத் தன் மலம் தாவர உணவு உண்பதும் பிரதான வழக்குக்கு வந்தது. தற்காப்பு மாறி மிருக வட்டையை உணவாகவும், பின்னால் வளர்ச்சிபற்ற அழிப்புக் கண்ணோட்டமே மனிதர்கள் மீது உபரி அபிப்படியில் மலேவும் வலு பற்றப்போது, அவன் பலசாலியாக நினகைக் த்தொடங்கிய அதநேரேம் சமிக அதிகாரத்தகைக் கபபற்றி

சீ ரழிந்தான். பணை; அதிகளவு உணவு தாவரம் சார்ந்து இருந்த அதநேரம், விவசாய உற்பத்தி மற்றும் சிறு விலங்குக் கூட்டிகளை வளர்த்தல் போன்றவற்றால் கருணையும், பரிவும் கொண்டவளாக இருந்தாள். இது ஆணின் அழிப்புக் கொள்கைக்கு எதிராக இருந்ததால், இதைப் பலவீனமாக ஆணாதிக் கம் விளக்கியது. இதன் தொடர்ச்சியில் உணவு வகையில் ஏற்பட்ட இரண்டு வறோபாட்டால், உடல் பலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த நீண்ட பரிணாம வளர்ச்சியில் உடல் கஹுகளின் சில இயல்புகள் தீவிர மாற்றம் கண்டது. இதையே புராண இந்து தர்மம் பண்ணின் பலவீனமாகக் கஹி அவளை வீழ்ச்சியின் மையமாக விளக்கியது.

இன்று உலகில் பலமான சமீகம் என்பது நவீன ஆயுதங்கள், தனிச் சொத்துரிமையின் பலம் (சொத்துள்ளவன்) @ அதிகாரத்தில் உள்ளவன் பலமானவனாக இருப்பதும், மக்கள் பலவீனமானவர்களாக இருப்பதும் பொதுவான மதிப்பீடாகும்; இது நாட்டுக்கு நாடு கட்ட பொறுத்தும். ஆனால், மக்கள் சக்தி அணிதிரண்டால் இந்த பலம் என்பது நொறுங்கி விடுவது எதார்த்தமாக உள்ளது. இதுதான் ஆண்பண்ணைக்கிடையிலான நிலையும் கட்ட. ஆணாதிக் கம் பண்ணைப் பலவீனமாகக் காட்டுவது என்பது தனது சமீக அதிகாரத்தில் இருந்துதான் ஒழிய மக்களின் பலத்தில் இருந்து அல்ல.

பணைகள் மீதான பாலியல் கட்டுப்பாட்டை ஆண்பணைக்குச் சார்பாக ஆணாதிக் கப் பலத்தில் இருந்து கையாளும் போது பணை வஞ்சிக்கப் படுகின்றன. வஞ்சிக்கப்பட்ட பணை அந்த ஆணிடம் விசுவாசமாக நடக்க மறுத்து, தனது உணர்ச்சியைச் சூதந் திரமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள முன்வைந்தால், ஆணாதிக் கம் தன்னையே பாதுகாக்க, அதை அவளின் நிலையற்ற தன்மையின் பலவீனமாக இட்டுக்காட்டுகின்றது. அவள் பாலியலில் அடங்காப் பிடாரி என்ற கோட்பாட்டை ஆணாதிக் கச் சஹையாடலின் பின் ஜோடிக் கின்றது. அவள் ஆணாதிக் க அடக்குமுறையின் கீழ் ஒருவனின் மனவியாக இருக்க மறுக்கும் போது, ஆசையும் நிலையற்ற பலவீனத்தின் வீழ்ச்சியையும் கொண்டவள், எனவே ஆணைகள் அவளைக் கட்டுப்படுத்தி அடக்கி ஆள வேண்டும் என புராணங்கள் சமீகத்துக்கு ஆலோசனை வழங்கி, அடக்கியது.

ஆணாதிக் கம் பல மனவியைச் சட்டப்படியும், சட்டத்துக்குப் புறம்பாகவும் கொண்ட பலவீனமாக வாழ்ந்தபடி, ஒருதார மணத்தில் பலதார மணத்தை ஆண்பணை தொடர்வதுடன், விபச்சாரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட தன்னையே பாதுகாத்து நிலைநிறுத்துகின்றது.. இதற்காக மதத்தின் பெயரிலும், சடங்கின் பெயரிலும், உரிமையின் பெயரிலும் பணைகளை இழிநிலைக்கு இட்டுச் சென்று ஆண்பணை அனுபவிப்பதை பலமானதாக ஜோடித்தது. ஆண்பணை பணை உணர்வு கொண்ட பாலியல் உறவு கொள்ளும் நடத்தை பலமானதாகவும், பண்ணின் பல ஆணுடனான நடத்தை பலவீனமானதாகவும் ஆணாதிக் கம் விளக்கம் கொடுத்து பண்ணை நசுக்கியது. ஆண்பணைக்கிடையில், ஒன்றுக்கு ஒன்று மூரண்பாடான விளக்கத்தை ஓரே

நடத்தையைக் கொண்டு விளக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் ஆணின் நடத்தை சமீக அங்கீகாரத்துக்கும், பெண்ணின் நடத்தை சமீகத்திற்கும்கூட உள்ளாகியது. இதன் மூலம் பெண்ணின் நடத்தை தடை செய்யப்பட்டது. ஆணின் நடத்தை நியாயப்படுத்தப்பட்டதுடன், இன்றுவரை இதுவே ஆண் - பெண் மூரண்பாட்டின் எதிர்த்தன்மையில் பொதுப்போக்காகவுள்ளது. இதிலிருந்து எந்தச் சமீகமும், எந்த மதமும் விலகி நின்றாவிடவில்லை.

இதன்மேலும் இராமாயணம் ஆரண்ய காண்டம் 13.5.6 இல், "உலகம் தோன்றுவது முதல் பெண்கள் நிலைமை சீர்து நிறைந்தது. பெண்கள் தாமரை இலையில் தண்ணீர்போல் சலனப் புத்தியுடையவர்கள். வாள்போல் கர்மயான கொடும்தைத் தன்மையுடையவர்கள்." 32 பெண் உறுதியற்ற சலனத்தன்மை கொண்டவள். ஒன்றுக்குள் நிலை நிறுத்த முடியாதவள், எனவே, அடக்குங்கள் என்ற இராமனின் புகழ் பாடும் இராமாயணம் சமீகத்துக்குக் கற்றுக் கொடுத்தது. இது எதார்த்தத்தில் பெண்மீதான அடக்குமுறையாக உள்ளது. ஆணாதிக் கக் கற்றுக்கொள்ளின் பின்னால் இவ்வை எல்லாம் ஆணின் பொதுப்போக்காக இருக்க, அதைப் பெண்ணுக்குப் பிச்சிட்டுப் பிடித்து ஏன்? அதுதான் இந்தியப் பெண்கள் தலையில் பிச்சிட்டுக்கொள்ளுமா? ஆணாதிக் கத் தனிச்சொத்துரிமை அதிகாரத்தில் பெண் நுழைவதைத் தடுக்கவும், அதை எதிர்த்துப் பெண் போராடவதை முறியடிக்கவும் இப்படி பெண்மீது ஜோடித்து அழகாகாட்டிக்கொள்ளுமா?

பெண்ணின் அவல நிலை கண்டு அதற்கு எதிராகப் போராட முயலும் ஆண்களாகக் காட்டப்படுத்த, பெண்ணின் குணம் பற்றிய விளக்கம் ஆணை மந்தையாக்குகின்றது. பெண் ஆணின் ஆணாதிக் கத்தின்மீது குற்றஞ்சாட்டும் போது அது கொடும்மையானது என்று, ஆணாதிக் கப் பாரப்பனியம் எதை எல்லாம் ஆணுக்கு நியாயப்படுத்தி பெண்ணுக்குக் கொடும்மையாகக் காட்டியுத்தோ, அதேவேழியில் பெண்ணைக் கொடும்மைக் காரியாக் கியது. பெண், குழந்தைக்குக் கொடுத்த பின்பேமிகுதியை உண்ணும் தாய்மை உணர்வை, தனக்கும் சேர்த்துக் கடமையாக் கிய ஆணாதிக் கம் தான், உள்ளமில்லாதவர்கள் என்று பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. தாய்மை உணர்வு குழந்தைக்குச் செய்த கடமைகளே, ஆணாதிக் கம் தனக்கு நிபந்தனையாக் கி, வீட்டு வலையைக் காரியாக் கிய பின்பு தான் உள்ளமில்லாதவள் என்கின்றது. பெண்ணின் இயற்கையான பாலியல் உணர்வும், குழந்தைப் பெறுவதையும் ஆணாதிக் கம் தனது உணர்வுக்கும், பொருளாதார நலனுக்கும் தீனிபோடும் பாலியல் ஊடகமாக் கியது. அத்துடன் ஆணின் தனிச்சொத்துரிமைக்கு வாரிசுகளைப் பெறும் பண்புமாக் கி, அவளை ஆணுக்குக் கடமை செய்யும் பெண்ணாக் கிய பின்பு, அவளைக் கருணையற்ற உள்ளமில்லாதவள் என்கின்றது. உண்மையில் கருணை பற்றியும், உள்ளம் பற்றியும் பசும் அருகத்தை ஆணாதிக் கத்துக்கு இருக்க முடியாது. இந்தக் கொடூரத்தையச் செய்த ஆணாதிக் கம், அதைப் பெண்ணுக்கு இல்லா என்பதுதான் ஆணாதிக் கத் தனிச் சொத்துரிமையின் சமீகப் பலமாகும்; சமீகப் பலம் சொத்துரிமையின் வடிவில் எப்போதும் தீர்மானிக்கப்படுவதால் அதைப் பெற்றுள்ள ஆணாதிக் கப் பண்பாடு சமீகமயமாகியது.

பெண் ஆணாதிக்கத்துடன் முரண்பட்ட போராட்டத்தில் ஆணைவிட மனம்மையான பாத்திரத்தை, ஆணுக்கான கடமையில் வழங்குவதன் மூலம் பெண்ணைத் திருப்திப்படுத்தவும், ஆணின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதும் அவசியமாக இருந்தது. ஆணாதிக்கம் பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாகவும் ஆணின் சுகத்தைப் பிரத்திச் செய்ய படகைக் கப்பட்டதாகவும் புராண மற்றும் இந்து தர்மம் கற்றுகளை நிறைவு செய்ய பெண்ணைப் புகழ்ந்தவற்றைப் பார்ப்போம். இராமாயணத்தின் பிந்தியகால விளக்கங்களில் "பெண்ணின் முகங்கள் பிசுபிசுப்போன்றவைகள். அவர்களின் மொழிகள் தனே போன்றவைகள். அவர்கள் உள்ளம் சவரக் கத்தியின் கர்மையைப் போல கடுதிச் செய்யக் கூடியது. அவர்களது உள்ளத்தின் ஆழத்தை அறிந்தவர் யாருமில்லை"³² என்ற விளக்கங்கள் ஆணாதிக்கத்தின் பாலியல் வற்றியதைப் பறசாற்றுகின்றது.

பெண்ணின் முகம், மொழி ஆணாதிக்கப் பாலியல் கண்ணோட்டத்துக்கு இசைவாக உள்ள நிலையில் அதை ஆணாதிக்கம் புகழ்கின்றது. பாலியலில் ஈடுபடும் ஆணின் தோள்கள் இந்த எல்லைக்குள் அலையாது கின்றன. இந்த இரண்டும் இல்லை என்றால் அவளை அரக்கியாக வரூணிக்கத் தொடங்குகின்றது. பெண் தனது உள்ளக் கும்பல்களாகக் கொட்டித் தீர்க்கும் போது, அது ஆணின் கொட்டித்தனை அம்பலப்படுத்தும் போது, ஆணின் கருணை உள்ளமில்லாத தன்மை அம்பலப்படும் போது, அவை ஆணாதிக்கத்தின் நாற்றத்தால் அம்பலப்படும் போது, இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இழிவான நடத்தை கொண்டதாகக் குறிப்பிட்டுப் பெண்ணை ஆணாதிக்கம் வரூணிக்கின்றது. இதனால் தான் பெண் கணவனையோ, ஆணையோ நிமிர்ந்து, எதிர்த்துப் பசேக் கூடாது என ஆணாதிக்க இந்து தர்மம் கோரி அமல் செய்கின்றது.

இந்துப் பண்பாட்டில் உருவான ஆணாதிக்கம் பெண்ணிடம் இரகசியம் சொல்ல முடியாது என்கின்றது. ஏனெனின் அவள் பகிரங்கமாகக் விடுவாள் என்று கற்றும் நடமைமுறையில் உள்ள பழமொழிகள், பண்பாடுகள் ஏன் ஏற்பட்டன எனக் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்ப்போம். சமீப இயக்கத்தில் இருந்து பெண் தள்ளிவைக்கப்பட்ட நிலையில், சொந்தக் குடும்பத்திலேயே ஆணுடன் பசே முடியாத சூழலில், சொந்த மொழியையே சில எல்லைக்குள் வைக்கும்படி ஆணாதிக்கம் மட்டுப்படுத்தியது. அவளின் தொடர்புகள் சுற்றுவட்டாரத்தில் அதேநிலையில் வாழும் பெண்ணாக இருப்பதால், அவளின் மொழி எல்லைக் குறுகிய நிலையில், அவர்கள் பசேக்கொள்ள விடயங்கள் அற்ற நிலையில் பசேயே ஆக வண்டிய துயரத்தால் பிடித்துப் போய் நிற்கின்றாள். இது மட்டுமே அவளின் துயரத்தைப் போக்கும் வடிகாலாக எஞ்சுகின்றது.

கணவனின் ஆணாதிக்கக் கொடூரத்தை வளியில் சொல்ல முடியாத வழிபாட்டு, பண்பாட்டு அடக்கமுற்றை, இதனால் தனக்கு எதெல்லாம் திரிந்ததோ அதை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்து, பரம இரகசியமாவது தவிர்க்க முடியாத எல்லையாக இருந்தது. பண்ணை மொழி இதற்கு அப்பால் விரியாத நிலையில், பண்ணை உள்ளத்தில் இருப்பதை எல்லாம் பகிரக் கோருகின்றது. அத்துடன் அவள் பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கை மனிதச் சமூகத்தில் ஆணாதிக்க வழிசுரண்டும் இரகசிய மொழியை இயல்பில் தன்னையறியாமலே மறக்கின்றது. இது ஆணாதிக்க மட்டத்தில் மோதல்களையும், புகைச்சலையும் கொண்டுவருகின்றது. இதில் இருந்தே ஆவதும் பண்ணை அழிவதும் பண்ணை| என்று பண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றது ஆணாதிக்கம். பண்பேசும் பொருட்களின் எல்லைச் சூரங்கி பண்ணை அன்னியப்படுத்திய ஆணாதிக்கம், பண்ணை மௌனிக்கக் கோரியது. பண்பு தனது குறுகிய வட்டத்தில் பரம இரகசியமாகத் திரிந்ததைப் பேசுவது மட்டுமே அவளின் மொழியைப் பாதுகாத்தது மட்டுமல்ல, அவளின் மொழி இதுவாகவே இருந்தது. மொழியின் வளர்ச்சி என்பது ஆணாதிக்கப் பொருட்களிலும், பண்ணை அடிமையாக்கப்பட்ட உழைப்பின் எல்லைக் குள்ளும், அதன் வர்க்கப் போராட்டத்துக்குள்ளும் கட்டியமைக்கப்படுகின்றது.

பண்ணை இழிவுபடுத்துவது ஆணாதிக்கத்தின் பண்பாகியது. இதனால் உருவான இலக்கியம் ஆணாதிக்க ஒழிக்கத்தலைப் பண்புத் துணித்தது. பாகவதஸ்கந்தம் 4-14, 42.8-4-36 இல், "ஓர் பண்ணை உண்மையாக நேசிக்கப்படுகிறவராக யாருமிருக்க முடியாது. ஓர் பண்பு தன் நோக்கத்தைப் பார்த்துச் செய்வதற்குத் தனது கணவனையோ, குழந்தைகளையோ, சகோதரர்களையோ யாரை வேண்டுமானாலும் கொலை செய்யத் தயங்கமாட்டாள்." 32 இதையே சுகரன் "பண்புகள் நிலையற்ற சூபாவமுடையவர்கள். அவர்கள் குற்றமுள்ளவர்கள்." 32 சுகரா 3.163 இல், "பண்பு இனத்திற்கே கீழ்க்கண்ட 8 கணங்களும் உரிமையானவைகள். 1.பொய், 2.நிலையில்லாமல், 3.வஞ்சகம், 4.மட்டத்தன்மை, 5.பேராசை, 6.மாசு, 7.கொடும்மை, 8.துடக்குத்தன்மை" 32 என்று புராண இலக்கியங்கள் தனது ஆணாதிக்கப் பண்பு மதிப்பீட்டை முன்வைத்தது மட்டுமின்றி, பண்பு கொடும்மைப்படுத்தப்பட்டாள். பண்பு உண்மையில் ஓர்வன நேசிக்க முடியாதவள் என்று கூறி, பண்ணை அடக்கி, ஆணாதிக்கம் கட்டுப்படுத்தியதன் இது காட்டுகின்றது. இது அன்று ஆண்பு அடக்கமுற்றைக் குள் பண்பு நேசிக்க மறுத்த போராட்டத்தைக் காட்டுகின்றது. பண்பு வழிச் சமூகத்தில் இருந்து ஆண்பு வழிச் சமூகம் வளர்ச்சி பெற்றபோது பண்பு தனது சூதந்திரத்தைத் தக்கவைத்த போராட்டத்தில் தனது உரிமையினை நிலைநாட்டியபோது அதைத் தீற்றி, ஆண்பு வழிச் சமூகத்தைப் பண்ணைமையைத் தன்மீது கட்டியமைத்ததைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பண்பு ஓர்வன மட்டும் நேசிக்கக் கற்றுக் கொண்டாள். ஆனால் ஆண்பு அதை எப்போதும் மறுத்தான்.

இந்த நேசிப்பு என்பது ஆணாதிக்கப் பாலியல் வடிகையின் தற்காப்பில் பண்பு ஓர் ஆண்பைத் திரிவிசு செய்த நிகழ்வு@ அதைத் தொடர்ந்து காதலிக்க தொடங்கிய வரலாற்றில், அக்காதல் ஓர் தாரமணத்தில் நிபந்தனையாக இருந்ததில்லை. மாறாக, பண்பு ஆண்பைத் திரிவிசு செய்து கட்டி வாழ்வதும், விலகிச் செல்வதும் அவளின் சூதந்திரமாக இருந்தது. இந்தச் சூதந்திரம் மறக்கப்பட்ட வளர்ச்சியின் நீட்சியில் தான் பண்பு மீதான நேசமற்ற தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆணாதிக்கம் குறிப்பிட்ட தனி ஓர் ஆண்பை நேசிக்க நிர்ப்பந்திக்கின்றது. அத்துடன் முன்னைய சமூகங்கள் பண்பு வழிச் சமூகமாக இருந்ததால், ஆண்பு வழிச் சமூகம் தனக்குக் கட்டுப்படுத்த

முயன்றபோது அதை எதிர்த்துப் பெண்வழிச் சமீகம் போராட நிர்ப்பந்தித்தது. இதனால் பெண்ணின் போராட்டத்தையெழுந்த ஆணாதிக்க ஒழுக்கவியல், பெண்ணைக் கொலைக்காரியாக்கிக் குற்றம் சாட்டுகின்றது.

பெண்வழி, ஆண்வழி உறவுமுறையால் அடக்கப்பட்டது இலகுவாக நடந்துவிடவில்லை. மாறாக, கடின்மான போராட்டத்தைக் குடும்பத்துக்குள்ளும், வளியிலும் பெண் நடத்தினாள். பெண்வழிச் சடங்குகள், கடமைகள், உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டபோது, பெண் அதற்காக உயிரைக் கட்டிவிட்டு உள்ளத்தை, அவளின் பழைய தோடர்ச்சியான சடங்குகள் காட்டுகின்றன. இதையே விவாதித்துள்ளேன். பெண்ணின் குணமாகக் காட்டப்படும்பவையே ஆணின் தனிச்சொத்துரிமையின் பகையையான பக்கங்கள் ஆகும்;. ஆணுடைய தனிச்சொத்துரிமையின் மீர்க்கமான போக்குகள் அம்பலப்படும்போது, அதைப் பெண்ணின் குணங்களாகக் காட்டுவது ஆணாதிக்கத்துக்கு அவசியமாகின்றது. தனிச்சொத்துரிமையைக் கைப்பற்றப்பொய், அதன் மீதான நிலையின்மை, அதை அடைய வஞ்சகம், இதற்காக இயற்கையை அழித்துச் சூறையாடும் மட்டத்தனம், இதற்காகப் போராசை, நேர்மையற்ற உள்ளத்தைக் கொண்ட மாசு, மனிதனைச் சூறையாடுவதில் கொடும்மை, இதையே எல்லாம் அடையவில் வெட்கமற்ற துடக்குத்தனம் ஆகியவையே ஆணாதிக்கத்தின் பொதுப்பண்பாகும்.

பெண் உழைப்பில் (குழந்தை வளர்ப்பு, வீட்டுவலை...) நேர்மை, அதைச் செய்வதில் உறுதி, குழந்தைகளில் அன்புடன் கட்டிய நேர்மை, அறிவில் சமீகம் (இயற்கை அறிவு) புத்திசாலித்தனம், பகிர்ந்து உண்ணல், இதையே செய்வதில் மாசற்ற தன்மை, இதையே அடையவில் பரிவு, இதையே சாதிப்பதில் சகிப்பு ஆகியவையே பெண்ணின் பொதுப்பண்பாகும். இதுதான் மனிதப்பண்பாகும்;. பாலியல் நடத்தைகள் என அனைத்திலும் இந்த ஆணாதிக்கமதிப்பீட்டுக்கு எதிர்ப்பு தன்மை காணப்படுகின்றது. ஆணாதிக்கத்துக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள பிளவால் இவையே பொதுவாகப் பிளந்து போயுள்ளது. ஆணாதிக்கம் பெண்மீது சூழ்ந்து குற்றச்சாட்டுகள் ஆணாதிக்க ஆணினுடையவை. இதையே பெண்கள் மீது திணித்துப் பெண்ணை எப்படி அடக்கியது எனப் பார்ப்போம்.

அர்த்த சாத் திரம் 3-3-59 இல், "பெண்கள் தவறு செய்தால் மீங்கில் பட்டையினாலோ, கயிறினாலோ, கையினாலோ, பெண்களின் வாயின் உதட்டில் மீது அடிகள் கொடுக்கலாம்;" 32 இதையே இராமாயணம் 25-17 இல், "ஒரு மனைவி தப்பிதம் செய்தால் கயிறினாலோ, மீங்கில் பிளப்பினாலோ அடிக் கலாம். சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் (பெண்கள்) கடுமையானவர்கள் - அபாயமானவர்கள் என்று நிர்பிக்கப்பட்டால் அவர்களைக் கொன்று விடலாம். உலகத்தையே விழுங்க எண்ணிய மந்தாரா என்ற பெண்ணைச் சக்ரா கொன்றிருக்கிறார். ஆஸ்ரமங்களில் செய்யப்பட்ட யாகங்களையே, சடங்குகளையே தடுத்ததற்காகத் தாட்கை என்ற பெண்ணை இராமன் கொன்றிருக்கிறான்." 132

ஆணாதிக்கச் சமீக மதிப்பீடுகள், அதனால் எழுந்த சமீக ஒழுகுத்தை, வன்முறை மீலம் இந்து தர்மம் பணிகள் மீது கட்டியமைக்கின்றது. பணிகள் மீதான ஆணின் அதிகாரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த அங்கீகாரம் என்பது ஆணாதிக்கம் பண்ணை அடிக் கும் உரிமையை வழங்கியது. அத்துடன் சமீகத்துக்குத் தீங்கு என்ற கண்ணோட்டத்தில் பணிகள் கொல்லப்பட்டனர். அதாவது ஆணாதிக்கச் சமீக ஒழுகுத்தைத் தகர்த்து, களேவிக் குள்ளாக் கும் பணிகள் கொல்லப்பட்டனர். பார்ப்பனிய மூட்டாளத் தனம், மீடநம்பிக்கை, அடிமைப்படுத்துதல், அவதூறுகள், வன்முறை ஆகியவை மீது களேவி எழுப்பிய பணிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

இவை எல்லாம் உலகளாவிய சமீகத்திலும் பொதுவாக நடந்தவையானவை. மதத்தின் ஆதிக்கம், அதன் அதிகாரச் செல்வாக்கு மனித ஒழுகுத்தை ஒழிக்கும் தை, கண்காணித்து, கட்டுப்படுத்துவது. பணை பற்றிய ஆணாதிக்க வரையறைகள் மீறப்பட்டபோது அவை தண்டனைக் குரிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. ஆணாதிக்கத்தால் கொல்லப்பட்டது, ஒழுகுத்தை நிலைநாட்ட உதாரணம் காட்டும் பணிகளான தாடகை, மாதா வரலாறு முதலியவற்றை, அவர்கள் ஏன், எதற்காகக் கொல்லப்பட்டனர் என்பதை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான பண்ணின் போராட்ட வழியில் ஆராய வண்பியுள்ளது. இது பற்றிய விபரம் முழுமையாக எடுக்க முடியாததால் இதனை இத்துடன் விட்டுவிடுகின்றேன்.

சமீகத்தில் ஆணாதிக்கம் கோலோச்ச, கோலோச்ச பணிகள் மீதான வறொப்பு அதிகரித்தது. ஆணை பொருளாதார ரீதியாகப் பாதுகாப்பும், இலாபமும் உடையவனாக மாறியதால், அவன் சமீகத்தின் மலோன நபராக மதிக்கப்பட்டான். பண்ணைச் சமீகத்தின் இழிபிறவியாகப் புராண இலக்கியங்கள் மக்களுக்குப் புகட்டின. ஆணை பரிசம் கொடுத்து பணை பற்ற முறைக் குப்புதில், பணைச் தனம் கொடுக்கும் முறை பண்ணைச் சமயமாகியது. சொத்துரிமை ஆணின் கையில் இருந்த நிலையில் மலேமச் தனம் டாக அவளது சொத்துத் தனதாகும் கண்ணோட்டத்தில், சீ தனம் கொடுப்பது பணை மீதான சமயமாக மாறியது. எனவே, சொத்தற்ற பணைச் தனம் கொடுக்க சொந்தக் குடும்பத்தில் ஆணைச் சார்ந்து இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒழுகுக்கமாக மாறியது. இதனால் பண்ணின் வாழ்வு மலேம இழிநிலைக்குத் தரம் தாழ்ந்தது. பணைக் குழந்தைகள் மீதான வறொப்பு ஆணை களித்ததில் உருவானது. இது குறித்த பண்ணின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சொத்தை ஆணின் சொத்து கவர்ந்தது. பரிய மீலதனம் சிறிய மீலதனத்தை விழிங்குவது போல், எஞ்சியிருந்த பண்ணின் சொத்தையும், பண்ணின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சொத்தையும் சீ தனம் சிறையாடியது. இதனால் பணைக் குழந்தை மீதான ஆணின் வறொப்பை, ஆணாதிக்கப் புராண இதிகாச ஒழுகுக்கங்கள் விளக்கம் கொடுத்து சமுதாயமயமாக்கியது.

அதர் வண வதேதத்தில் 6-2-3 இல், "கூடும்பத்தில் பண்ணு பிறந்தால் அச்சம்பவம் மகிழ்ச்சிக் கூரியதல்ல, வருந்துவதற்குரியது, வியாகபலப்பட வேண்டியது. ஆண் மகவன விரும்புகிறதேயல்லாது, பண்ணு மகவன விரும்புகிறதில்லை. பண்ணு மகவன வறே ளங்காவது பிறக்கட்டும்; இங்கே ஆண் மகவன பிறக்கட்டும். பூக்கா கடவுளன வணங்குவதில் ஆண் மகவனே பிறக்கட்டும், பண்ணு மகவன பிறக்க வேண்டாம்."32 காதபாசன் ஹிதா 27 ஏயில், "பண்ணு கூழந்தகைள் சாக வேண்டியவர்கள்"32 என்று சொத்துரிமை பறிக் கப்பட்ட பண்ணுனை இழிவுபடாது திய ஆணாதிக் க விளக்கத் தினுடாக வறெுக் கப்பட்டாள். ஆண் கூழந்தகை வேண்டி வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டன. ஆண் கூழந்தகைக் கூப் பதில் பண்ணு கூழந்தகை பற்ற தாய், கூழந்தகைப் பறே இல்லாத பண்ணு சமிக் கத்தால் துற்றறுதலுக்கு உள்ளாக் கப்பட்டாள். ஆணாதிக் கம் இதற் காகப் பண்ணுனைத் துன்புறுத்தியது. அபிப்ப்டையில் ஆண் சார்ந்த வாரிசுக் கண்ணோட்டமும், பண்ணுனின் சொத்திழப்புமே ஆணாதிக் கம் கோலோச்சியதற்கான அபிப்ப்டையாகும்.

இது இன்று எப்படி பொதுவாகச் சொத்துடைய வர்க்கம் மற்றைய வர்க்கத்தகைச் சூரண்பி, அதையே ஜனநாயகமாகக் கையாண்டு கவேலப்படுத்தி, அபிமபைபடாது துகினறதோ அந்தளவாக்கு நிகரானது. இன்று பண்ணு கூழந்தகை பற்றிய இந்து - இந்துயிச் சமிக் கத்தில் காணப்பட்டும் கண்ணோட்டம் இந்த வரலாற்று வழி உருவாக் கப்பட்டவையே. இவன நவீ னப்பட்டபோது நாகரிகமாக, பண்ணுனின் பரிசுவா சூதந்திரக் கோரிக் கையின் பின், பண்ணு கூழந்தகையைக் கருவிலயே கோலன செய்வதும் சரி, இதற்கு வசதியற்றவர்கள் பண்ணு சிசுவபைப் பிறந்தபின் கோலவதும் சரி பிறந்த பின் பண்ணு கூழந்தகையை வேண்டாவறெுப்பாக வளர்ப்பது, திட்டவது, பூறக் கணிப்பது, ஒதுக் கூவது, சொந்தக் கூடும்பத்திலயே பாலியல் வன்முறகைக்கு உள்ளாக் கூவது எல்லாம் பழைய ஆணாதிக் க இந்து தர்ம ஒழுக் கத்தில் கட்டமகைக் கப்பட்டவதான. பண்ணு கரு அழிப்பு, கூழந்தகைக் கோலன, பண்ணுனின் ஒதுக் கப்பட்ட வளர்ப்பு ஆகியவற்றுக்கு ஆதாரமான ஆணாதிக் கத்ததைத் தகர்ப்பது என்பது இந்து தர்மத்ததைத் தகர்ப்பதால் மட்டும்மே வறெறிபறெ முடியும். இது அனதைத் துப் பிரிவு மக்கள் ஒற்றுமகைக் கூம் அதாவது சர்வதசே ஆணாதிக் க ஒழிப்புக் கூம் முன் நிபந்தனையும ஆகும். அந்தளவாக்கு இந்து தர்மம் மனித ஒழுக் கத்தகைக் கட்டிப்போட்டு ஆணாதிக் க வக் கிரத்தகைப் பண்ணுக் கள் மீ து திணிக் கினறது.

ஆணாதிக் கச் சூரண்டல் யுத்தங்களில் பண்ணுக் களை அபகரித்துக் கோண்டுவந்த போதும் சரி, ஆணாதிக் கத் திருமண எல்லகைக் கூள் பண்ணுனை வன்முறையாகச் சூறையாடிய போதும் சரி, பண்ணுக் களின் பாலியல் ரீ தியான அத்துமீ றல்களாக்கும் தண்டனையாகவே பண்ணுக் களைக் கோடும்பைப் பட்டாது தியது. ரிக் வதேதத்தில், "யுத்தத்தில் எதிரியிடமிருந்து பிடிபட்ட பண்ணுக் களோ அல்லது விவாகச் சம்பந்தமாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டவளோ, இவர்களில் எவரையும் மனிதப்பிறவி என்று கருதாமல் தட்டும்பட்டாச் சாமான்களைப் போலவே நடத்தவேண்டும்."32 ஆணாதிக் க ஒழுக் க மீ றலன வறெயில் உள்ள ஆணுக் கள் அவள் மீ து நிகழ்த்தும் போது, பண்ணுனின் வாழ்வன மலேும் சீ ரழிவாக் கி, சித்திரவதபைபடாத்திக் கோடும்பைப் பட்டாது தியது.

குற்றவாளியாக ஆணாதிக் ஆண் இரூக்கும் நிலையில், பண்ணைக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அப்பெண் இரூந்த பண்ட மதிப்பில் மலேமும் தரம் தாழ்த்தி, சமீக அந்தஸ்து மலேமும் குறைக்கப்பட்டது சமீகத்தின் கறையாக்கப்பட்டது. அவளைச் சமீகத்தில் யாரும் விரும்பியதுபோல் கண்காணிக்கவும், வலேவை வாங்கவும், சிறந்த பாலியல் சரக்காகவும், அபிமட்ட வலேவைக் காரியாகவும் அப்பெண்களாகக் கண்காணித்து, சமீக ஒழுகுத்தை வரையறுத்து, சித்ரவதைச் செய்தே சூரண்பியது. இதன் போக்குகள் இன்றுவரகட்ட எதார்த்தத்தில் உள்ளதகைக் காணமுடிகின்றது.

நீதியின் ஒழுகுத்தில் சிறந்த கதாநாயகர்கள் ஆக்கி மக்களுக்கு ஒழுங்கமைத்த பாண்டவர் கதையில், பஞ்சபாண்டவர்கள் தமது மனவியைச் (இங்கு திரிபுதி ஐவரூக்குப் பொது மனவியைக் கட்ட) சத்தாட்டத்தில் பணயமாக வைத்தபோது பண்ணை ஒரு பொருளாக, சரக்காகத் தரம் தாழ்த்தப்பட்டதையே காட்டுகின்றது. இதுபோல் இராமாயணத்தில் இராமன் பரதனுக்குத் தான் வகிக்கும் பதவி, மனவி என அனைத்தையும் கொடுத்துப்போது, இங்கும் பண்ணை எப்பி இந்து தர்மம் சரக்காகக் கிண்கமற்றியதகைக் காட்டுகின்றது. இதனை வாலமீ கி இராமாயணம் 2-19-14 இல், துளிவாகவே உணர்த்தி விட்கின்றது.

இதனை ஒத்த ஒன்றை ரிக்வேதம் 40-31-24 இல் பார்ப்போம். "ஒரு சத்தாட்பவன் தனது மனவியை விட்டுப் பிரிய மனம் தாங்காமல் வருந்துகிறான். தனது மனவி அழகாயிருப்பதனால் மட்டுமல்ல, பிரியமாயிருப்பதனால் மட்டுமல்ல, அவள் உற்ற தோழியாகவும், சிறந்த ஊழியராகவும் இருப்பதனால் தான் சத்தாட்டத்தில் தனது கவனம் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கையில், மற்றவர்கள் தங்கள் கைகளைத் தனது மனவிமீது போடுகின்றனர் என்று வறே கற்குகின்றார்."32 பண்ணை மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டது. பண்ணை ஆண் சத்தாட்டத்தில் வகைத்தடையாக இருப்பது அவளின் அழகு (பாலியல் கவர்ச்சி), அவளின் அன்பு (ஆணின் பாலியலைப் பார்த்துச் செய்யும் சரக்கு), தோழமை (ஆணின் சொத்து), கடமை தவறாத வலேவைக் காரி என்ற ஆணின் நலன் சார்ந்த இலாபம் தான். இவ்வதான் பண்ணைச் சத்தாட்டத்தில் வைப்பதா? இல்லையா? என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றன.

சத்தாட்டத்தில் அவளின் பொருள் சார்ந்த சற்றையாடும் கவனம் பண்ணை உரிமையைப் பணயம் வைக்கின்றது. அதாவது, மற்ற சத்தாட்ட ஆண்களின் ஆணாதிக் பாலியல் வக்கிரத்தில் பண்ணை தான் கவனத்தைத் திருப்பவும், பண்ணை து கபைபோடவும் அனுமதித்து. ஆண் சத்தாட்டத்தில் வற்றியதைச் சாதிக் முனைவைத் மலம், பண்ணை பணம் திரட்டும் சரக்காகின்றது. இதனால் ஆணாதிக் பார்வையில் அழகான பண்ணை பாத் திரம், ஆணின் பொருள் ஈட்டவும் ஓர் ஊடகமாக இருக்கின்றது. இன்றுவரை அனைத்து சத்தாட்டம் மற்றும் இது போன்றவற்றில், குறிப்பாக ஆணாதிக் உற்பத்திகளை மக்களின் தலையில் கட்டிவிட, அழகான பண்ணை தான் பார்வை மற்றும்

அவளின் பாலியல் உடல், அங்ககச் செயல்கள் மீது திருப்பியே மனிதச் சமூகத்தை அடிமைப்படுத்துத்தவும், சூரண்டவும் முபிகின்றது. இதற்கு வளியில் இந்த முதலாளித்துவச் சந்தைப்படுத்தல் சாத்தியமில்லை.

ஆணாதிக் கம் தகர்கின்றபோது இந்தச் சூரண்டல் அமைப்பும் தகர்ந்து போகும்;. சந்தையே ஆணாதிக் கப் பாலியல் வக்கிரத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கவிட்டால் சூரண்டுவதைக் கவிட்டதாக அர்த்தம்;. எனவே, முதலாளித்துவச் சந்தைப்படுத்தலைத் தகர்க்காமல் பண்ணு பாலியல் ரீதியில் விளம்பரம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்க முடியாது. ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்துறவாடும் இந்த ஆணாதிக் கம் தனிச் சொத்துரிமையின் நோக்கில், வறோபட்ட பொருளாதாரச் சமுதாயப் பண்பாட்டிலும் காலத்தைத் தாண்டி, ஓரே போக்கில், ஓரே நிலையில், ஓரே நோக்கத்துக்காகப் பண்ணை அழகுபடுத்துவது முதல் அனாதையையும் பயன்படுத்தியது. இங்கு பண்ணு உடலியல் கிறுக்கிலும் சரி, சிந்தனையிலும் சரி, செயலாற்றுவதிலும் சரி இந்த ஆணாதிக் க அமைப்புக்கு வளியில் சூதந் திரமாக இயங்க முடியாது.

பண்ணு, ஆணின் ஆணாதிக் கச் சரக்குப் பண்டமாக இச்சமூகத்தில் இயங்குகின்ற ஓர் இயந்திரம் மட்டுமே. பண்ணு அன்றும் ஆணின் சொத்துதான். இதற்குப் பொருத்தமாகச் சத்தியத்தின் நாயகனான அரிச்சந் திரன் தான் பெற்ற கடனாக் காகத் தனது மனவியை விற்கின்றான். மனவை ஆணை விற்க முடியுமா என்றால் இல்லை. மனவியைச் சத்தியத்தின் நாயகன் விற்றால் அதில் சத்தியம் இருப்பதில்லை ஆணின் தனிப்பட்ட சொத்தாகின்றது. பொருளைச் சிறையாடவது, பறிப்பது, சூரண்டுவது, சொத்துச் சேர்ப்பது போன்றன இச்சத்தியத்தின் குறிக்கோளில் அடங்கும். அந்தவகையில் பண்ணை விற்பது, வாங்குவது, பண்டமாகச் சந்தையில் விடுவது என எதையும் செய்யக் கூடிய நிலை என்பது ஆணாதிக் கச் சத்தியத்துக்குப் புறம்பானவையல்ல.

பண்ணு பொருளியல் பண்டம்தான் என்பதை அன்று முதல் இன்று வரை ஆணாதிக் கத் தனிச் சொத்துரிமை நியாயப்படுத்தி, அமால் செய்து வருகின்றது. அரிச்சந் திர மயானகாண்டம் எந்தக் கட்டத்திலும் சந்திரமதியை விற்பதைக் கண்பிக்கவில்லை. அதற்காகக் கேட்போர் கூட்டங்களில் சோகத்தை, கண்ணீர் வரவழகைக் கவில்கலை. மாறாக, இடையில் பறையனாகிய நிகழ்வை மட்டுமே சோகமாகக் கருதியது. வாழ்க்கை முழுவதையும் பார்ப்பனியம் கவலைப்படுத்தியுள்ள பறையனான அந்த மக்களை இட்டு ஒருக்காலும் கண்ணீர் வடித்ததில்லை. சத்தியம், ஜனநாயகம் என்பன ஆணாதிக் கத் தனிச் சொத்துரிமையில் ஏற்படும் பாதிப்புகள் மீது கோரப்பட்டன. இவையான எல்லா மார்க்சிய எதிர்ப்பு, ஆணாதிக் கக் கோட்பாட்டாளர்களின் சத்தியமாகவும், நீதியாகவும், ஜனநாயகமாகவும் உள்ளது. இது இன்றுவரை எதார்த்தமாகவும், வக்கிரமாகவும் உள்ளது.

இந்த இந்துப் புராணங்கள் இன்று மீண்டும் முன்னணிக்குக் கொண்டுவரப்படும் நிலையில், இராமனின் ஆணாதிக் கக் கற்பு நோக்கு சீ தையை இழிவுபடுத்திய வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம். ஒரு வண்ணான் சந்தகேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இறை அவதாரமாகக் கருதப்படும் இந்து நாயகன் இராமன், தனது மனைவி சீ தையை, ஐந்து மாதக் கர்ப்பினியாக இருந்த போதும் காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டான். பணைகள் தம் மீதான ஆணாதிக் கக் சந்தகேதத்தை, சாதியச் சமூகத்தில் இழிவாகப் பட்ட சாதி, ஆணைகளுக்கு ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதாவது சாதிப் பிளவதைத் தாண்டி அபிநிலைச் சாதி ஆணைகள், உயர் சாதிப் பணைகளின் ஒழுகத்தின் மீது களேவி எழுப்பவும் கண்காணிக்கவும் உரிமை பெற்று இருப்பதை இது நிறுவுகின்றது. வண்ணானின் வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இராமன் சீ தை மீதான சந்தகேதத்தைக் கொண்டு தண்டிக்கும் உரிமையை விளக்கமின்றி அமல்படுத்த ஆணாதிக் க ஒழுகம் கோரியது, கோருகின்றது. இறை அவதாரம் பெற்ற இராமனாகப் புராணங்கள் புளுகிய போதும், இராவணன் இடம் இருந்து சீ தையை மீட்ட போது, (முரண்பட்ட பல வரலாற்றுக் கதைகள் இருந்த போதும்) சீ தை தனது கற்பை நிலை நாட்டி மிதித்து ஆணாதிக் க ஒழுகத்தை நிறுவ வேண்டி ஏற்பட்டது.

இன்று இராமன் பெயரில் நிகழும் படுகொலைகள், கற்பழிப்புகள் பின்னாலான ஆணாதிக் க ஒழுகத்தை, அன்றே சொந்த மனைவி மீது நடத்தப்பட்டதை, கற்பின் ஒழுகத்தின் பின் நியாயப்படுத்தப்பட்டது. இறைவன் என்று கருதப்படும் பார்ப்பனிய இந்துக் கடவுளான இராமன் ஒரு ஆணாதிக் கவாதியாகவும், சந்தகேதத்தின் ஜென்மமாகவும் இருப்பதை, பண்ணை நாயைப் போல் போடும்படியாக நடத்துவதை எப்படி ஜனநாயகவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்; . இராம ஜென்ம பரிசாரந்த இந்து மதப் பார்ப்பன ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தில், இந்துச் சட்டக் கோவை உருவாகப் பட்ட பணை பெற்று இருந்த உரிமைகள் எல்லாம் இராமன் பெயரால் அடக்கப்படும் என்பது திட்டத்தெளிவானது.

பஞ்சபாண்டவர்களின் ஓரே மனைவியான திரௌபதி தனது ஐந்து புருசனுக்கும் வளியில் இன்னுமொரு ஆணை விரும்புவதாகக் கூறிய போது, இதனை ஆணாதிக் கம் தமது விபச்சார நிலையில் நியாயப்படுத்தியது. இன்று பண்ணியம் பசும் ஆணாதிக் கப் பண்ணியவாதிகள் பலதாரமூறையைத் தாமே எடுத்து நியாயப்படுத்துவதும், வாழ்வதும் இதன் போக்கில்தான். அதாவது சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆணாதிக் கப் பலதாரமூறையை இப்பண்ணியவாதிகள் தமக்கும் விரிவுபடுத்தும் பண்பாட்டில் ஆணாதிக் கமயமாகின்றனர்.

வரமையுடையதும் ஆணாதிக்கப் புணர்ச்சியை ஆணுக்கு மட்டும் அல்ல பண்ணைக்கு உண்டு என்ற கோரிக்கையின் பின், இது இன்று ஏகாதிபத்தியப் பண்பாடாகின்றது. அதாவது எல்லைகடந்த ஏகாதிபத்தியத் தலையீடு, கைப்பற்றல், அனுபவித்தலையே; பண்ணை - ஆணை மீது செய்யும் ஆணாதிக்க உரிமை ஏகாதிபத்தியப் பண்ணையமாகின்றது. இந்த வகையில் பண்ணைக் குடித்தல், புகைத்தல், பலதர விபச்சாரம் போன்ற ஆணாதிக்கக் கட்டுகளில் இருந்து இரவல் வாங்கி உரிமையாகின்றன. இதுபோன்ற கோரிக்கைகள் ஆணாதிக்கம் தனக்காக வதைத்து இருப்பதும், நியாயப் படுத்துவதும், பண்ணையின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையாகி விடுவதில்லை. மாறாக ஆணாதிக்கமயமாதலாகும். ஆணையின் மனித விரோதச் செயல்களைப் பண்ணை இரவல் வாங்க மூன்வகைக்கும் பண்ணையம் ஆணாதிக்கமாகும்; இதற்கு எதிராக ஆணாதிக்க ஒழுக்கக் கட்டுகளை எதிர்த்து பண்ணைப் போராட வேண்டுமே ஒழிய அதைக் கோரிப் போராடுவது கட்டாது.

பண்ணையின் கற்பனைப் போற்றும் இந்து தர்மக் கதைகளை ஒட்டி கண்ணகி பாண்டிய மன்னனிடம் கற்றியவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. காட்டுக்குச் சனென்ற அழகிய பண்ணை ஒருவன் உடலுறவு கொள்கின்றான். பின்னால் அந்த ஆண் அப்பண்ணைத் திரியாது என மறுக்கின்றான். பின்னால் இறைவனை வேண்டியபோது அவள் உறவு செய்த குடிசையும், அருகில் இருந்த மரமும் சாட்சி சொன்ன பின்பே அவளை அவன் ஏற்றுக்கொள்கின்றான். இதனால் இவள் பத்தினி.

2. இரண்டு பண்கள் ஆற்றங்கரையில் மண் பொம்மை செய்து விளையாடினர். ஒரு பண்ணைப் பார்த்து, மணற் பொம்மையை அவள் கணவன் என்று மற்ற பண்ணை கற்றியதால், அப்பொம்மையை வளம் அடிக் காது பாதுகாத்தாள். எனவே அவள் பத்தினி.

3. கரிகால்ச் சோழனுடைய மகளின் புருஷனை ஆற்றுவளம் அடித்துச் செல்ல, அவள் கடலிடம் முறையிட்டது திருப்பிப் பெற்றாள் என்பதால் பத்தினியாகின்றாள்.

4. பண்ணை ஒருத்தியைக் கணவன் விட்டுச் சனென்ற நிலையில் கல்லாகி கடற்கரையில் கணவனைப் பார்த்து கிடந்தாள். கணவன் வந்தவாடையை மீள் உருவம் பெற்று வீடு வந்தாள். எனவே இவள் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

5. பெண் ஒருத்தியை ஆண் விட்டுச் சென்ற நிலையில், வறோ ஒருவன் அவளை உற்றுப் பார்த்ததால், அவள் தன் முகத்தைக் குரங்கு முகமாக்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தாள். கணவன் வந்த பின் அவள் பழையபடி மாறியதால் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

6. ஒருத்தியின் மாற்றாள் குழந்தை கிணற்றில் தவறி விழுந்துவிட, தன் குழந்தையையும் கிணற்றில் போட்டு, பின் வளிவர வண்டிப் பற்றதால் இவள் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

7. இரண்டு தோழிகள் விளையாடும் போது, நீ மகளும் நான் மகனும் பெற்றால் அவர்கள் இருவரும் கணவனும் மனைவியாக இருப்பர் எனக்கூறி விளையாடினராம்;. இதைப் பின் அப்பெண் தனது மகளிடம் கூற அவள் தோழியின் மகனுக்கு மனைவியானதால் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

கற்பு பற்றி இந்த ஆணாதிக் கக் கூற்றுகளாகக் கூறிய கண்ணகி, பாண்டியனை அழிக்கின்றாள். இவகைகள் எதை எமக்கு விளக்குகின்றன. பெண் மீ தான் அன்றைய ஆணாதிக் கக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தைக் காட்டுகின்றன. இன்று இதன் போக்குகள் சில வறோபாட்டுடன் இருப்பது காணமுடியும்.

இன்று ஒரு பெண்ணின் நம்பிக்கையை, காதலைப் பாலியல் துவேகைக்குப் பயன்படுத்தி பின் கைவிடுவது எதார்த்தமாக உள்ளது. பெண் காதல் செய்யும் போது தற் காப்பு நிலையிலும், ஆண் தாக்குதல் நிலையிலும் எப்போதும் அணுகுகின்றனர். பெண்கள் மீ தான் ஆணின் பாலியல் நடத்தகைகள் பெண்ணை அனுபவித்தபின் துப்பிவிடத் தயாரான தன்மையில் இருப்பதைப் பொதுவாகக் காணமுடியும்;. கருத்தரிப்பு ஏற்படாதவரை, இவரை பகிரங்கமாகச் சமீகத்துக்குத் தெரியவராத வரை, இந்த உறவு சூதந் திரமாக நீ டிக்கின்றது. கருத்தரிப்பு ஆணின் மறுப்புக்குச் சமுதாய அடையாளமாகின்றது. அதுவரை சூதந் திரமான காதல் என்பது, பாலியல் அனுபவிப்புவரை எல்லைப்படுகின்றது. இன்று கருஅழிப்பு என்பது இதனால் பெருகுவதும், ஆண் - பெண்ணை ஏமாற்றுவதும் காணமுடியும். பின்னால் ஏமாற்றியவனையே கட்டாயத்தின் பேரில் கட்டிவதைப் பதும் நிகழ்வாக உள்ளது. இதுதான் கற்புழிப்புகளின் மீ தான் பொது வடிவமாக உள்ளது. இது மட்டும் தான் அப்பெண்ணின் நிம்மதியான சமீக அங்கீ காரமாகவும், திருமணமாகவும் இருக்கின்றது.

புராணங்கள் ஊடாகக் கற்பு பற்றிய ஆணாதிக் ஒழுக்கவியல் கோட்பாடுகள் நடமுறை வடிவமாக வரும்போது, மணற் பொம்மைகளும், நின்னவர்களும் நிறைவற்றாத கற்பனை வாழ்க்கைகளும் நிறைந்ததே பண்களின் கண்ணீர் வாழ்க்கை. மணற் பொம்மைக்கே கணவனாகக் குரிய அந்தஸ்தைக் கோரி பண்ணை மண்பியிடவதைத் ஆணாதிக் கம், ஆணின் எல்லையில்லாத வக்கிரச் சூதந் திரத்தைப் பணம் து நிறுவியதை இது காட்டுகின்றது. இதையொட்டியே பண வழிபாட்டு முறைகள் கட்ட உருவாக் கப்பட்டன. அதாவது வறும் கற் சிலைக்கு அர்த்தமற்ற கடவுள் விசுவாசத்தை எப்படி சமீகம் கொடுக்கிறதோ, அதையே கணவன் விடயத்தில் பண்ணை அனுசரிக்கக் கோரியது. மணல், கல் என எதிலும் இதனை விட்டுவதைக் கவிலை. இதற்கு இசைவாக ஆணாதிக் கப் பழமொழிகளையும் சமீகம் உருவாக்கிக் கொண்டது. "கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புரூஷன்" என்று கற்றியே பண்ணை ஆணின் அடிமையாகச் சவேகம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்தது. பண்ணின் பாலியல் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திய சமீகம், பண்ணின் உணர்வதைத் தடுக்க, கல்லாலான கணவன்கைக் கட்டிக் கட்டியழ வதைத் தது. கூடும்பத்தின் அதிகாரம் பண்ணின் சூதந் திரத்தை மறுக்கும் எல்லா நிலையிலும் பண்ணைக்குப் போலியான பொம்மைக் கணவனையோ, வறும் மற்றோ (வழிபாட்டு.. போன்றன) பரிசளித்து, துயரத்தில் தள்ளிவிடுகிறது சமீகம்.

கணவனை இழந்த பண்ணை தனது வாழ்க்கையை, இயற்கை உணர்வுகளைச் சூதந் திரமாகத் தீர்க்கமுடியாத ஆணாதிக் கச் சமீகத்தில் பண்ணை, கணவனை நினதைத் து உருக்கக் கோரியது. அவன் வருவான் என்று காத் து இருக்க அல்லது அதை நினதைத் து இலயித்திருக்கக் கோரியது. இல்லாதது போனால், அப்பண்ணின் அழகைச் சிதையவிட்டு வாழ அல்லது ஆணை, பண்ணின் அழகைச் சிததைத் து அலங்கோலப்படுத்தி ஆணாதிக் ஒழுக்கத்தனை நிலைநிறுத்தினர். இதனை நிலைநிறுத்த வீட்டில் பண்ணைப் பட்டி சிறைவதைத் தனர் அல்லது காவலுக்கு ஆள் வதைத் தனர். இதன் மீதான சந்தேகத்தைப் போக்க அடித்து நொறுக்கி மிதிப்பது ஒழுக்கக் காப்பாகியது. இப்படி அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஆணாதிக் க நிகழ்வுகள் எதார்த்தமாக நவீனப்பட்டு உள்ளது. அன்றும் ஒரு பண்ணின் முகத்தைக் கணவன் அலங்கோலப்படுத்தியும், பண்ணை வீட்டில் அடதைத் துக் கல்லாக இருக்கச் செய்து அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஆணாதிக் கப் பாலியல் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் நிறுவப்பட்டன. ஆணின் இயல்பான சந்தேகக் குணம், பாலியலில் ஒருதலைப்பட்சமான ஆணின் நுகர்வு, பண்ணை அதே நோக்கோடுச் சந்தேகிக்கின்றது. பண்ணை எப்படி மௌனமாகப் பாலியல் பார்த்தியின்றி வாழமுடிகின்றது என்ற கேள்வி, ஆணின் சந்தேகத்தை நியாயப்படுத்துகின்றது. இதனால் பண்ணை அலங்கோலப்படுத்துவது, துன்புறுத்துவது ஆணாதிக் கச் சந்தேகப் பண்பாடாகின்றது.

பண்ணை எப்போதும் கல்லாகவும், கருங்காகவும் இருக்க மாற்றப்பட்டாள். அவளின் கடமைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. அதன் மீறுவது குற்றமாகக் காணப்பட்டது. மாற்றாள் குழந்தை தவறி விழுந்து விட்டதால், கடமை தவறிய மனவியாக இருப்பதைத் தடுக்க தன் குழந்தையையே அவள் கிணற்றில் போடும் அளவுக்குக் கடமை, கட்டுப்பாடு, கற்பு பண்ணை மிரட்டியது. கடமையைச் செய்யாது என்ன செய்தாய்?

நிர்வாணப் படுத்துதல்கின்றது. இது நவீனப் பண்பாடாக வருவதும், பண்ணியம் இதற்குள் கோட்பாடாகச் சிதவைததையும் அவர்களின் கோரிக்கைகளை மலேமும் நிர்வாணப் படுத்துதல்கின்றது.

இன்று கற்பும் காதலும் தன்னளவில் விபச்சாரத்தகை கோருகின்றது. சகுந்தலையின் தந்தையாகிய விசுவாமித திரன் முனிவர் களாக கோருகின்றது. இந்த முனிவர் மனேகை மீது காதல் செய்கின்றார். இந்த மனேகையார்? அவள் தயெவக கன்னிகை. தயெவக கன்னிகை என்பவர்கள் (தவேதாசிகள்) விபச்சாரிகள். விபச்சாரிகளுடன் உடல் உறவு கொண்ட முனி அதை நியாயப் படுத்த, அவர்கள் தவத்தகை குழப்ப முயன்றதாகக் கிறியதே தன்னைய நியாயப் படுத்த முடிந்தது. இந்த முனியின் மகள் சகுந்தலையைத் துஷ்யந்தன் காதல் கொண்ட இச்சையைத் தீர்த்தான். இந்த இச்சைத் தீர்த்தவாடன் அவனுக்கு அந்த உறவு மறந்து போய் விட்டதாம். எப்படி இருக்கிறது அந்தக் கால ஆளும் வர்க்கங்களினதும், கடவுள் எடுப்பிகளினதும்; ஒழுகம்? இந்த ஒழுகம் ஆணாதிக் கப் பாலியல் தவேகைக் குச்சார்பாகக் கடவுளையுள்ளடக்கி, நியாயப் படுத்துகிறது. ஆண், பண்ணை அனுபவிக் காதல், மனவி, விபச்சாரி என்று எத்தனை வடிவங்கள். அதேபோல் அனாதையும் ஆணின் தவேகையைப் பார்த்துச் செய்ய தயெவக கன்னிகைகளானாலும், பண்ணை பாலியல் நோக்கில் பயன்பாட்டுப் பொருள்தான்.

இதிலிருந்து வீட்டுவலைக் காரிக் கும், விபச்சாரிக் கும் இடையில் உள்ள வறோபாட அனுசரிக் கோருகின்றது, வழக்கில் உள்ள பழமொழி ஒன்று "காதல் கிழத்தி வாழ்க்கைக்கு உதவாள்", "வாழ்க்கைக் கிளத்தி காதலுக்கு உதவாள்" என்று கிறப்படும் விளக்கங்கள் ஆணின் பலதாரமணத்தைய நியாயப் படுத்துகின்றன. இதேபோல் பண்ணைக்கு ஆணாதிக் கம் உரிமை வழங்கிவிடவில்லை. அதாவது காதலுக்கு வாழ்க்கை மனவி உதவாள் என்பதன் மூலம் அவளிடம் காதல் செய்ய எதுவாமில்லை. அவள் கணவனுக்கும் அவனையச் சுற்றியும் காதலுக்குப் பதில் வலைக் காரியாக வாழ்கின்றாள் என்பதையே இப்பழமொழி நிறுவுகின்றது. கணவனின் உண்மையான காதலி அவனின் விபச்சாரி அல்லது வண்பாட்டிதான் என்பதைய நிறுவும் போது இருக்கும் இக்குடும்ப அமைப்பை எதற்குக் கட்டி அழுவேண்டும்? பண்ணை வலைக் காரியாக வாழக் கோருவதற்கு அப்பால் இருக்கும் இந்தக் குடும்பம் பண்ணைக்கு வறோ எதையும் வழங்கி விடவில்லை.

அதேநேரம் வீட்டு வலைக் காரியாகிய மனவியை முன்னின்று கணவன் கட்டிக் கொடுக்க ஆணாதிக் க இந்து தர்மம் கோருகின்றது. அதாவது கடவுளின் தொண்டர்களான பார்ப்பனர்கள், பக்தர்கள் இடம் கட்டால், கட்டைபதகை கொடுக்கும்படி இந்து தர்மம் கோரியது. இயற்பகை நாயனாரிடம் ஒரு பக்தன் பெயரில் சிவபெருமான் அவரின் மனவியைப் பிச்சையாகக் கட்டாராம். உடனே மனவியை அவர் கொடுத்தார். பண்ணை பற்றோர்கள் இததைத் தட்டிக் கட்டை, தனது பண்ணைப் பியை

வெட்டிச் சாயத்தார். உடனே பரமசிவன் கட்டிட உடனே கட்டிக் கொடுத்துத் துக்கும், மனைவி மறுபேச்சு இன்றி விபச்சாரம் செய்ததற்கும் அங்கீகாரம் வழங்கி, அவரை மூத்தரப் பக்தன் ஆக்கி மோட்சத்துக்கு அழைத்துப் போனாராம் சிவன். இதேபோல் ஆழ்வார் வீட்டில் ஒரு பக்தன் சாப்பாட்டுக்குப் போனார். உணவு சமகைக் க உணவு இல்லாத நிலையில், கடையில் கடன் உதவி கேட்க, அவன் இவன் மனைவியைக் கேட்டான். இதற்கு அவன் பண்டாட்டியைப் படுக்க விட்டு விருந்து வதைத் தாராம்.

எவ்வளவு கவேலமான வகையில் பண்களைப் பக்தியின் பின்னால் படுக்கைக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இன்றும் கட்டிகள், பணக்காரக் கும்பல்கள் இப்படித்தான் பண்ணைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கழந்தை மருந்தின் உயிருக்குப் போராடும் போதோ, மருந்து வாங்கக் காசு இல்லாதபோதோ, வறுமையில் உணவுக்குக் கையேந்தும் போதோ, வலேதைபிப் பண அலையும் போதோ, உயர் அதிகாரி பண்ணின் உரிமையை மறுக்கும் போதோ படுக்கையில் பண்ணின் உடலைப் பகிரங்கமாகவே கோருகின்றது, உலகமயமாதல் பண்பாடு. அன்று நிலப்பிரபுத்துவப் பக்திப் பண்பாடு, பக்தியால் பண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்க கோரியது. அந்தளவுக்குப் பார்ப்பனியம் தனது சொந்தச் சதித்திட்டங்கள் மீலம் சமீகத்தின் உயர் அந்தஸ்தில் இருந்தபடி, பண்ணை அனுபவித்ததை இறைப்பக்தியின் பின் நிகழ்த்தியது. பண்தனது சொந்தக் கருத்தை விட ஆணின் பண்பமாக, அவனின் விருப்புத்ததைப் பார்த்திச் செய்யும் ஒரு ஜந்துவாக, வாழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றது, காட்டுகின்றன. இது இன்று பணத்துக்கு முன்னால், பண்தொடர்ந்தும், ஆணின் பண்பமாகத் தொடர்வது பண்ணின் வரலாறாக உள்ளது.

ஆண் பலதார மணத்தில் சுகித்திருக்க பண்ணை அடிமையாக்கினான். இறை பூர்வணாகக் கருதப்படும் இராமனின் அப்பன் தசரதன், 60,000 மனைவிகளைக் கொண்டிருந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இதுபோல் கிருஷ்ணன் ஆயிரக்கணக்கான கோபிகளிடன்; இருந்ததை இன்றும் வெட்கமின்றி, ரோஷமின்றி இரசித்துக் கேட்கின்றோம். இளம் கன்னிகள் தசரதன், கிருஷ்ணன் போன்றோர் முன் நடமாட முடியாத அவர்க்கு அவர்கள் மோசமான ஆணாதிக் கவெறியர்களாகத் திரிந்தனர். பண்களைத் தமது அந்தப்புரத்தில் சிறுவதைத் து, வக் கிரங்களை அரங்கேற்றிய வரலாற்றுப் போக்கில் தான் பண்கள் தமக்குள்ளும், ஆண்கள் தமக்குள்ளும் இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் நடத்தையை, ஆணாதிக் கவழியில் கையாண்டதன் மீலம் அவர்கள் தமது பாலியல் உணர்ச்சியைத் தீர்த்தனர். பண்கள், ஆண்கள் பால் வறோபாபிற்றி ஆணாதிக் க ஓடுக்கமுறையால் தமது பாலியல் தவேையை ஒருதார மணத்தில் பார்த்திச் செய்யமுடியாது போன நிலையில், கட்டிடமாக ஆண் - பண்தனித்து விடப்பட்ட நிலையில் ஓரினச் சேர்க்கை அவர்களின் தவிர்க்கமுடியாத ஆணாதிக் க நிலையாகியது.

இயற்கையின் பாலியல் தீர்வை மறுத்து, ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்துக்கேயுரிய பாலியல் தீர்வை, மனிதனின் பாலியல் வரலாறாகக் கொள்ளும் எல்லா நிலையிலும் ஓரினச் சரேக்கை அங்கீகாரத்தாகக் கொடுக்கின்றது. இன்று கிடக்கும் அங்கீகாரமும் போராட்டமும் இயற்கையின் பாலியல் தரையில் இருந்து அல்ல, மாறாகச் செயற்கையான ஆணாதிக்கப் பாலியல் விளைவால், அதற்குள் கோரப்படுபவதான இது மனித வரலாற்றை இயற்கையின் வரலாற்றுக்குப் பதில் ப+மியின் வரலாறாக இன்று காட்டுவதற்கு ஒப்பானது. அதாவது இயற்கையின் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வரலாற்றை மறுத்து, மனிதனின் மிகக் குறுகிய வரலாற்றை இயற்கை வரலாறு ஆக்கிய தனிச் சொத்துரிமையோடு, ஆணாதிக்கப் பாலியல் வரலாறு இயற்கையை மறுத்த பாலியலில் கோருகின்றது. இது ஓரினச் சரேக்கை முதல் கட்டாகக் கலவிவரை அனைத்தையும் மனிதனின் இயற்கை வரலாறாக மாற்றக் கோருகின்றது. பெண்ணின் போராட்டத்தை ஆணாதிக்கம் இதற்குள் வரையறுக்கின்றது. இதன்தான் தீவிரவாதமாகக் காட்ட முயல்கின்றது. இதன் ஜனநாயகமாக, தனிமனிதச் சூதந் திரமாக இயற்கையை மறுத்து நிறுவமுயல்கின்றது. தனிச் சொத்துரிமையின் தனிமனித ஜனநாயகம், அனைத்து சமீகத்தின் பொதுஇயக்கமாக உள்ள நிலையில், இது அங்கீகாரத்தை எதிர்ப்பின்றி அராஜக வழியில் பெறுகின்றது, கோருகின்றது.

பெண்கள் மீது பெற்றோரால் கையாளப்படும் ஆணாதிக்க அதிகாரம் என்பது, மிருகப் பண்ணைகளை வதைத் திருந்த கடந்தகால, நிகழ்கால மனித வரலாற்று வடிவத்துக்கு ஒப்பானது. இந்தப் பண்ணை வளர்ப்பு முறையினால், பெண்களுக்கு இடையில் தவிர்க்கமுடியாத, இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் நடத்தைகள் வளர்ச்சிபெற்றன. இதுபோல் நிரந்தர இராணுவங்கள், கட்டாய உழைப்பு, சிறைகள் ஆண்களின் புதியவகையிலான பாலியல் நடத்தையைக் கோரியது. இதனைவிட ஆண் - பெண்ணுக் கிடையிலான பாலியல் நெருக்கடிகள், இயல்பான புறத்தடவைகள், அகத்தடவைகள் போன்றன, மலேமும் இயற்கையை மறுத்த புணர்ச்சி வடிவங்களாகத் தோன்றத் தொடங்கி, அடக்கலமாவது சமீக விளைவாகியது. இது சமீகத்தில் காணப்படும் ஆண் - பெண் பிளவுக்குள், மலேமும் பாலியல் நடத்தைகளைத் தீவிரமாக, புதியவடிவில், புதிதானவற்றை இந்தச் சமீகப் பொருளாதார, வர்க்க, பண்பாட்டு எல்லைக்குள் தோற்றுவித்தது.

பெண்ணுக்கு ஒருதாரமணம் நிறுத்தனையாக மாற்றப்பட்ட நிலையில், பெண் சந்தித்த பாலியல் நெருக்கடிக் குத்தீர்வு மறுக்கப்பட்டது. விவாகரத்து, சூயமான தரிசி, கற்புக் கோட்பாடுகள் போன்றனவற்றைப் பெண்ணுக்கு மறுத்து, ஒருதார மணத்தை வன்முறையாக ஆணாதிக்கம் திணித்தது. இங்கும் இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் தரீர்வு, பெண்ணுக்கு மட்டும் திணிக்கப்பட்ட ஒருதாரமணத்தின் விளைவாக இருந்தது. ஆணுக்குப் பலதாரமணத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் மீலம், இயற்கையைச் சார்ந்து மட்டும் பாலியலைத் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. மாறாகச் சமுதாயத்தைப் பெண் உள்ளடக்கி, அடக்கியாள இருந்த நிறுத்தன்கள், அவனுக்கு இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் தரீர்வை விதியாக்கியது.

இந்து சமயத்தில் மூரகன் போன்ற கடவுள்கள் இரண்டு பண்பாட்டிற்கு காரணமாக இருப்பதை இன்று வரையறுக்காத சமீப காலம், பண்ணைக்கு அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுவதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இது ஏதார்த்த மனித வாழ்வில் வட்டெழுத்துப் பக்கங்களாக இன்று உள்ளது. அதேநேரம் கற்பு கோட்பாடுகள் பண்பு பலத்ததை ஒட்டி மாறுதல் அடைகின்றன. வழக்கில் உள்ள ஒரு கற்று ஒன்று, "பத்து பணத்துக்கு மிஞ்சின பதிவிரதை இல்லலை" என்றும், இடம் கிடைத்தால் எந்தப் பண்ணை பதிவிரதையாய் இருக்க முடியாதென்றும் "32 தர்மச் சாத் திரம் கற்றுக்கின்றது. இயற்கையில் ஆண் - பண்ணை விருப்பங்கள், தரேவர்கள் இந்தச் சமீப காலத்தின் எல்லைக்குள், அதன் ஆதிக்கத்துக்குள் இருப்பவையான. இப்போது இருக்கும் ஒழுக்கம் அதன் மூரண்பட்ட ஜனநாயக விரோதத் தன்மையால் ஒழுக்கக் கட்டைக் கொண்டு. இதனுடன் மற்றைய ஒழுக்கமான தனிச்சொத்துரிமையைப் பாதுகாக்கும் பணம், நிபந்தனையின்றி ஒழுக்கக் கட்டைக் கொண்டு. இரண்டு ஒழுக்கக் கட்டைகள் பற்றி ஏங்கலெஸ் கற்றியது போல், அதாவது கணிதத்தில் இரண்டு எதிர்மறைகளின் பெருக்கம் நேர்வதுபோல், இரண்டு ஒழுக்கக் கட்டைகள் ஒழுக்கமாகின்றன.

பணமும், ஜனநாயக விரோதமும் ஒன்று சேர்ந்த எல்லாப் போக்கிலும் அவை மறு ஒழுக்கமாகப் புதுவிளக்கம் காண்கின்றன. வரலாறு முழுவதும் ஒழுக்கக் கட்டைகள் தொடர்ச்சியாக நேராகி ஒழுக்கமாக வந்த நிலையில்தான், பணமும், ஜனநாயக விரோதமும் புதிய ஒழுக்கமாகின்றது. இன்று வரலாற்றில், பணத்தின் வலிமை மரபான நிலப் பிரபுத்துவ ஆணாதிக் க ஒழுக்கத்ததைத் தகர்த்துள்ளது. மூதலாதிபத்துவத்தைத் தொடர்ந்து ஏகாதிபத்திய வளர்ச்சியில், பணமும் தனிச்சொத்துரிமையின் தனிமனித ஜனநாயகத்தின் ஒழுக்கமும் சமீப காலத்துக்கான எதிர்மறை ஒழுக்கக் கட்டை உள்ள அதேநேரம், இவ்விரண்டும் இணைந்து நேராகி புதிய ஒழுக்கப் பண்பாட்டை உருவாக்கின்றன. இந்த ஒழுக்கக் கட்டை ஆண், பண்ணை விடுவித்ததாக, தனிச் சொத்துரிமையின் ஜனநாயகத்தால் பிச்சி மெழுகப்பட்டபோது, இதனை பண்ணையமாக முன்வைப்பதும், கோருவதும் அதிகரிக்கின்றது.

இந்தப் போக்கு கடந்த நிலப் பிரபுத்துவ வரலாற்றில் பணத்தை வதைத்திருந்தவர்களின் அந்தரங்கமான, அந்தப்புர நடத்தையின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. பணம் கற்பனை அந்தப்புரத்தில் இல்லாததாகியது. ஆனால், சமீப காலத்தில் அது கற்பாகவே நீடித்தது. இன்று அந்தப் பணம் கற்பனைச் சமீப காலத்தில் மறுதலிக்கின்றது. பணத்தின் சூதந்திர எல்லை விரிவடக்கின்ற போது அதற்கே உரியவகையில், அதற்கு உட்பட்ட சமீப நடத்தையைச் சூதந்திரமாக மாற்றுகின்றது. இந்த மாற்றம் சமீப காலத்தின் சூதந்திரமல்ல. மாறாகப் பணத்தின் சூதந்திரமாகின்றது. இதனை வதைத்திருப்பவனின் சூதந்திரமாக எல்லைப்படுகின்றது. இதனைப் பாதுகாக்க, இதனைச் சமீப காலச் சூதந்திரம் என்று திரிக்ப்படுகின்றது. இது பண்ணை கற்பனை மறுக்கின்றது. பணம் பணத்தின் முன்வெறும் பண்பு தான் என்பதாக இனம் காட்டுகின்றது. அதாவது மனித உழைப்பை

Written by பி.இரயாகரன்

இயந்திரங்கள் தனது பாகத்தின் ஒரு உறுப்பாகக் கியது போல், பணம் பணெண்ணின் நிலையைத் தனக்குள் ஆணாதிக் கம் சார்ந்த அங்கமாகக் கியது. பணென் சூதந்திரமாகப் பாலியலில், விபச சாரத்தில் ஈடுபட, மலதனம் தனது இரகசியத் தளத்தில் இருந்து இன்று பகிரங்கத் தளத்தில் பண்பாடாகின்றது.

மனித உழைப்பு இயந்திரத்தின் முன் சமீக மதிப்பிழந்து, உதிரிப்பாகமாகிச் சீ ரழிந்த வரலாறு போல், தனிச்சொத்துரிமையின் உச்சத்தில் உருவான அதன் சூதந்திரத்தில், பாலியல் விபச சாரத்தைப் பொது அங்கமாகக் கி வருகின்றது. பணென் முன்பை விட தனிச்சொத்துரிமையின் ஆதிக்கச் சூதந்திரத்தில் மலேமும் மதிப்பிழந்து போனாள், போகின்றாள். இந்துதர்மம் தனது ஏகாதிபத்திய விசுவாசக் கைக்கலித் தனத்தில், இராணுவ ஒழுங்கமைப்புக்குள் விபச சாரத்தைத் தீ விரமாகக் க மத அபிப்படைவாதத்தை முன்னிறுத்தி அதன் டாக ஒழுகக் கமாக்குகின்றனர்.